

“ಶ್ರೀಪತಿರ್ಮಾನದೋ ನಃ”

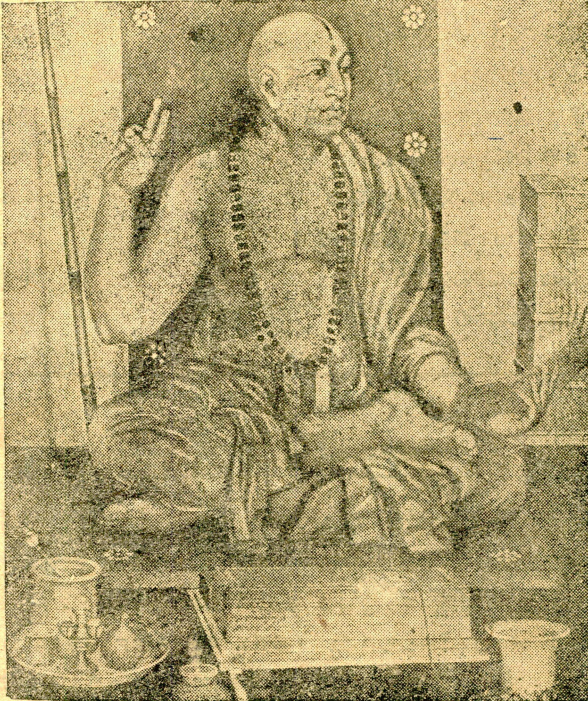
ಶ್ರೀಹರಿದಾಸಭಾರತಿ

ಶ್ರೀಹರಿದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಹರಿಭಕ್ತರ ಚರಿತ್ರೆಗಳ
ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮೀಸಲಾದ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

ಸಂಪುಟ
೧

ಶ್ರೀ ಬರ—ಭಾದ್ರಪದ—ಅಶ್ವಯುಜ
೧೯೫೧—ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್—ಅಕ್ಟೋಬರ್

ಸಂಚಿಕೆ
೧೧-೧೨

‘ಹನುಮ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಭೀಮ ನಮ್ಮ ಬಂಧುಬಳಗ
ಅನಂದತೀರ್ಥರೇ ನಮ್ಮ ಕುಲಗುರುವಯ್ಯ’

ಸಂಪಾದಕರು:

ಚಂದಾದರ:

ಶ್ರೀಹರಿದಾಸರತ್ನಂ ಗೋಪಾಲದಾಸರು
ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರ ಕಾಲೋನಿ. ಬಿ-ಸಿಟಿ

ವರ್ಷಕ್ಕೆ

ರೂ. ೩

❖ ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ ❖

ಮಂಗಳಾಚರಣೆ	೧
ಶ್ರೀಹರಿದಾಸಸುಳಾದಿ	೨
ಸಂಪಾದಕೀಯ	೮
ಪಲವಿದು ಬಾಳ್ವು ದಕೆ	೧೩
ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸತತ್ವಜ್ಞರ ಕೃತಿ	೧೮
ಮಾಡುತ್ತ ನೆನವುತಿರು	೧೯
ಶ್ರೀ ಕನಕದಾಸರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿನ ಒಳಗುಟ್ಟು ಹೀಗಿದೆ	೨೪
ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಕಾಂತರವರ ಕೃತಿ	೨೬
ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುತೀರ್ಥರವರು	೨೭
ಶ್ರೀರಮಾಸ್ತೋತ್ರಂ	೩೫
ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾವಧೂತರವರ ಕೃತಿ	೪೩
ವಿಜಯದಶಮಿಗಾಗಿ	೪೪
ತತ್ವಸುವಾಲಿ	೩೯

ವಾಚಕಮಹನೀಯರೇ.....!

ಪ್ರಥಮ ಸಂಪುಟದ ಸಂಚಿಕೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈಗ ತಮ್ಮ ಕೈಸೇರಿದೆ. ಚಂದಾಹಣವನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ತಲುಪಿಸದಿರುವ ಮಹನೀಯರು ಈಗಲಾದರೂ ಪ್ರಥಮ ಸಂಪುಟದ ಚಂದಾವೊಬಲಗನೊಂದಿಗೆ ದ್ವಿತೀಯ ಸಂಪುಟದ ಚಂದಾವೊಬಲಗನ್ನು (ತಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಳಾಸ ಬರೆದು) ಕಳುಹಿಸಿ ಸಹಕರಿಸಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ. ಪ್ರಥಮ ಸಂಪುಟದ ಚಂದಾ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮಹನೀಯರು ದ್ವಿತೀಯ ಸಂಪುಟದ ಚಂದಾ ಕಳುಹಿಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರಿದೆ. ಚಂದಾ ಹಣ ಕಳುಹಿಸುವವರು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣವಿಳಾಸಗಳನ್ನು ಮನಿ ಆರ್ಡರ್ ಫಾರಂನ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮೂದಿಸಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ.

—ಸಂ.

ಶ್ರೀಹರಿದಾಸಭಾರತಿ

ಶ್ರೀಹರಿದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಹರಿಭಕ್ತರ ಚರಿತ್ರೆಗಳ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ
ವಿಾಸಲಾದ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

ಪವಮಾನಮತಪಿಡಿದು ನಿನ್ನ ಶ್ರವಣ ಮಾ—
ಡುವರ ಸಂಗ ಪಾಲಿಸು ವಿಜಯವಿಠಲ ನಲಿದು

ಸಂಪುಟ } ೧ }	ಶ್ರೀ ಖರ—ಭಾದ್ರಪದ—ಅಶ್ವಯುಜ ೧೯೫೧—ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್—ಅಕ್ಟೋಬರ್	{ ಸಂಚಿಕೆ { ೧೧-೧೨
----------------	---	---------------------

ಮಂಗಳಾಚರಣೆ

ರಾಗ—ಯಮುನಾ ಕಲ್ಯಾಣ ಆದಿತಾಳ

ಕಾವುದೆಮ್ಮನು ಜಗವ ಕಾವ ಕರುಣೆಯೆ

ಪ

ಈವುದೆಮಗೆ ಸಕಲಸುಖವ

ದೇವಲಕುಮಿನಾರಾಯಣ

ಅ. ಪ

ಕಮಲಕರ್ಣಿಕೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಮಲ ವಿಹಂಗಪತಿಯ ಶಿರದಿ

ಕಮಲಭವನು ಬಿಡದೆ ಪೂಜಿಸಿ| ಅಮರಕುಲಲಲಾಮ ನಿಭುವೆ

೧

ಮಧ್ವಮುನಿಯ ಕರಗಳೆಂಬೋ| ಪದ್ಮದಿಂದ ಪೂಜಿತಚರಣ

ಗೆದ್ದು ಕುಜನತತಿಯ ಸುಜನರ| ಉದ್ಧರಿಸುವ ಸುಗುಣನಿಧಿಯೇ

೨

ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಗದಾ ಪದುಮ| ಅಂಕಗಳಿಂದ ಶೋಭಿತಕರ

ಪಂಕಜಾಕ್ಷ ಪಯೋಧಿಶಯನ| ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದ ಹಯವದನ

೩

ಶ್ರೀಹರಿದಾಸಸುಳಾದಿ

[ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸವರ್ಷರ ಕವಿತಾಪ್ರಾಧಿಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಯೋಗದ ವೈಖರಿ, ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಮತ್ತೇನೇನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ನೋಡಿಬಿಡಲೇ ಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲದೊಂದಿಗೆ ಬಹು ಮನಃಪ್ರಸನ್ನತೆ, ಸುಲಲಿತ ಕ್ರಮದಿಂದ ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು ಸಾರುವಿಕೆ, ಇವುಗಳನ್ನು ಈ ದಿವ್ಯ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಹೃದ್ಯತಮಾಡಲು ಸಹ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರಿಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಈ ಮಹನೀಯರು. ಇಂತಹ ಕವಿತೆಗಳು ಶ್ರೀ ದಾಸರಾಯರ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಎಣಿಕೆಗೆ ನಿಲುಕದಷ್ಟಿವೆ. ದಾಸರ ಜ್ಞಾನದ ನೆಲೆ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರವರು ರಚಿಸಿದ ಉಪನಿಷದ್ ಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ಸದ್ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಅನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ?

—ಸಂ.]

ಹರಿದಾಸನಾಗಿ ಸಂಚರಿಸು ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ
ಗುರುಹಿರಿಯರಪಾದಕ್ಕೆರಗು ಬಿಡದೆ

- ಎರಡೊಂದು ತಿಳಿದು (ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯ)
- ಮತ್ತೆರಡೊಂದು ಅಳಿದು (ಈಕ್ಷಣತ್ರಯ:—ದಾರಾ, ಸುತ, ವಿತ್ತ)
- ಎರಡೊಂದು ಸಂಪಾದಿಸಿ (ಶ್ರವಣ, ಮನನ, ಧ್ಯಾನ)
- ಎರಡೊಂದು ಶುದ್ಧಿಯಲಿ (ತ್ರಿಕರಣ:—ಕಾಯ, ವಾಕ್, ಮನಸ್ಸು)
- ಎರಡೊಂದು ಸೈರಿಸುತ (ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆದಿಭೌತಿಕ ಆದಿದೈವಿಕ ತಾಪಗಳು)
- ಎರಡೊಂದು ಕಾಲದಲಿ (ತ್ರಿಸಂಧ್ಯ:—ಪ್ರಾತಃಕಾಲ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ಸಾಯಂಕಾಲ)
- ಎರಡೊಂದು ಗುಣಗಳಿಗೆ (ತ್ರಿಗುಣ— ಸತ್ವ, ರಜಸ್ಸು, ತಮಸ್ಸು)
- ಎರಡೊಂದು ರೂಪ ನೆನೆದು (ವಿಶ್ವ, ತೈಜಸ, ಪ್ರಾಜ್ಞ)
- ಎರಡೊಂದು ಲೋಕವನ್ನು (ಸ್ವರ್ಗ, ಮರ್ತ್ಯ, ಪಾತಾಳ)
- ಎರಡೊಂದು ಮಾಳ್ವನ್ನು (ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಸಂಹಾರ)

ಎರಡೊಂದು ಅವಸ್ಥೇಲಿ (ಜಾಗರ, ಸ್ವಪ್ನ, ಸುಷುಪ್ತಿ)
 ಎರಡೊಂದು ಕಾಯ ನೋಡು (ಸ್ಥೂಲ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಸ್ವರೂಪ)
 ಎರಡೊಂದು ಕರ್ಮ ಕಳೆದು (ಸಂಚಿತ, ಆಗಾಮಿ, ಪ್ರಾರಬ್ಧ)
 ಎರಡೊಂದು ಅಕ್ಷರಂಗಳ (ಅಕಾರ, ಉಕಾರ, ಮಕಾರ=ಓಂ)
 ಎರಡೊಂದು ಸಾರಿ ನೆನೆದು (ತ್ರಿಕಾಲಜಪ-ಪ್ರಾತಃ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ಸಾಯಂ)
 ಎರಡೊಂದು ಸ್ಥಾನ ಸೇರು (ಶ್ವೇತದ್ವೀಪ, ಅನಂತಾಸನ, ವೈಕುಂಠ)
 ಎರಡೊಂದು ಗುಣಶೂನ್ಯ ವಿಜಯವಿಠಲಹರಿಯ (ತ್ರಿಗುಣಾತೀತನಾದವ
 —ಸತ್ಪರಜಸ್ತಮೋಗುಣಮೂರ)
 ಎರಡೊಂದು ರೂಪ ಭಜಿಸು (ಅಗ್ರೇಶ, ಮೂಲೇಶ, ಪ್ರಾದೇಶ)
 (ವಾಸನಾಮಯಾಪರೋಕ್ಷ, ಸ್ಥೂಲಾಪರೋಕ್ಷ, ಬಿಂಬಾಪರೋಕ್ಷ)
 ಎರಡೊಂದು ಆವರ್ತಿ ಪೋಳೆವ (ಅಂಗುಳು, ಅಂಗುಟ, ಅಂಗುಟಾಗ್ರ)

ಮೂರೊಂದು ಯುಗದಲ್ಲಿ (ಕೃತ, ತ್ರೇತಾ, ದ್ವಾಪರ, ಕಲಿ)
 ಮೂರೊಂದು ವರ್ಣದ (ಶ್ವೇತ, ರಕ್ತ, ಪೀತ, ನೀಲ)
 ಮೂರೊಂದು ಕಡೆ ಬಿಂಬ (ಸ್ವರೂಪ, ಲಿಂಗ, ಸ್ಥೂಲ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ)
 ಮೂರೊಂದು ಆಗಿ ಭಜಿಸು (ಸತ್, ಚಿತ್, ಆನಂದ, ಆತ್ಮನೆಂದು)
 ಮೂರೊಂದು ಪುರುಷಾರ್ಥ (ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ, ಮೋಕ್ಷ)
 ಮೂರೊಂದಾದ್ದಿ ಬೇಡು (ಸಾರೂಪ್ಯ, ಸಾಲೋಕ್ಯ ಸಾಮೀಪ್ಯ, ಸಾಯುಜ್ಯ)
 ಮೂರೊಂದು ಮೊಗನೈಯ್ಯ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ (ಚತುರ್ಮುಖ)
 ಬ್ರಹ್ಮನ ತಂದೆ ಶ್ರೀಹರಿಯ
 ಮೂರೊಂದುಪಾಯದಲಿ (ಸಾಮ, ದಾನ, ಭೇದ, ದಂಡ)
 ಮೂರೊಂದು ಪ್ರಳಯ ಮಾಳ್ವ (ದಿನಪ್ರಳಯ, ಯುಗಪ್ರಳಯ
 ಮನುಪ್ರಳಯ, ಮಹಾಪ್ರಳಯ)

ನಾಲ್ಕೊಂದು ಭೇದವು ಅವಲ್ಲಿ ನಿಜವೆಂದು (ಪಂಚಭೇದ-ಜೀವಜೀವಕ್ಕೆ
ಭೇದ, ಜಡಜಡಕ್ಕೆ ಭೇದ, ಜೀವಜಡಭೇದ, ಜೀವ ಪರಮಾತ್ಮ
ಭೇದ, ಜಡಪರಮಾತ್ಮ ಭೇದ)

ನಾಲ್ಕೊಂದು ಆತ್ಮಕವಾದ ಬೋಮ್ಮಾಂಡದಿ (ಪಂಚಭೂತ—ಪೃಥ್ವಿ,
ಅಪ್, ತೇಜಸ್ಸು, ವಾಯು, ಆಕಾಶ)

ನಾಲ್ಕೊಂದು ಬಗೆಯವರು ಯೋಗ್ಯವಂತರು ಎಂದು (ದೇವ, ಋಷಿ,
ಸಿತ್ಯ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಮನುಷ್ಯ)

ನಾಲ್ಕೊಂದು ಸಂಪದವಿ ಇಪ್ಪಾವೆಂದು (ಸಾಲೋಕ್ಕ, ಸಾಮಾನ್ಯ,
ಸಾರೂಪ್ಯ, ಸಾಯುಜ್ಯ, ಸಾಕ್ಷಿ)

ನಾಲ್ಕೊಂದು ಪರ್ವದಲಿ ತಿರುಗದಲೆ (ಅಜ್ಞಾನ, ಮೋಹ,
ಮಹಾಮೋಹ, ತಾಮಿಸ್ರ, ಅಂಧಂತಾಮಿಸ್ರ)

ನಾಲ್ಕೊಂದು ಉರ್ಧ್ವಪುಂತ್ರ ಮುದ್ರೆಗಳನೆ ಧರಿಸು (ಉದಕ,
ಮೃತ್ತಿಕ, ಗೋಪೀಚಂದನ, ಗಂಧ, ಅಂಗಾರ)

ನಾಲ್ಕೊಂದು ಯಜ್ಞವ ತಿಳಿದು ಮಾಡು (ಬ್ರಹ್ಮಯಜ್ಞ, ಸಿತ್ಯಯಜ್ಞ,
ಪಾಠ, ವೈಶ್ವದೇವ, ಬಲಿಹರಣ)

ನಾಲ್ಕೊಂದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಬಂಧನೆ ಮಾಡು (ಶ್ರವಣ, ಚಕ್ಷು,
ಘ್ರಾಣ, ಸ್ಪರ್ಶ, ಜಿಹ್ವೆ)

ನಾಲ್ಕೊಂದ್ವಾದಿಗೆ ಎರಗದಿರು (ಶಬ್ದ, ರೂಪ, ಸ್ಪರ್ಶ, ಗಂಧ, ರಸ)

ನಾಲ್ಕೊಂದವರಪಾಲ (ಮುಕ್ತರು, ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯರು,
ನಿತ್ಯಸಂಸಾರಿಗಳು, ತಾಮಸರು, ತಮೋಯೋಗ್ಯರು)

—ಪರಮಾತ್ಮನ ಬಲವಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತನು, ಎಡವಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿ
ಯೋಗ್ಯರು, ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಸಂಸಾರಿಗಳು, ನಾಭಿಯ ಅಧೋ
ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಾಮಸರು, ಎಡಗಡೆ ತಮೋಯೋಗ್ಯರಾದ ಕಲಿ
ಆದಿಗಳು)

ನಾಲ್ಕೊಂದು ಬಿಡಿಸುವ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ (ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮಕವಾದ
ಪ್ರಪಂಚ ಬಿಡಿಸುವ)

ನಾಲ್ಕೊಂದು ಕೊಡುವನು (ಪಂಚವಿಧಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯತೆಯರಿತು
ಒಂದನ್ನು ಕೊಡುವನು) ★

ಐದೊಂದು ರಿಪುಗಣ ಪ್ರತಿದಿನದಿ ಮುಗ್ಗಿಸು (ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ,
ಲೋಭ, ಮೋಹ, ಮದ, ಮತ್ಸರ)
ಐದೊಂದು ಕರ್ಮವ ಮಾಡುತಿರು (ಯಜನ, ಯಾಜನ, ಅಧ್ಯಯನ,
ಅಧ್ಯಾಪನ, ದಾನ, ಪ್ರತಿಗ್ರಹ)
ಐದೊಂದು ಮತಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮತ ಅಧಿಕವೆನ್ನು (ಶೈವ, ಸೂರ್ಯ,
ಗಣಪತಿ, ಅಗ್ನಿ, ಶಕ್ತಿ, ಅದ್ವೈತ)
ಐದೊಂದು ರುಚಿ ಬಿಡು, ಹರಿನಾಮ ರುಚಿಯೆನ್ನು (ಉಪ್ಪು, ಹುಳಿ,
ವಗರು, ಕಹಿ, ಸಿಹಿ)
ಐದೊಂದು ರಕಧಿರ ಜರಿದ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ (ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣ,
ಕೃಪ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಶಲ್ಯ, ಕರ್ಣ)
ಐದೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು ನಿರ್ಮಲನಾಗು (ಮೂಲಾಧಾರಕಮಲ,
ನಾಭೀಕಮಲ, ಹೃದಯಕಮಲ, ತುಂದಿಕಮಲ, ಕಂಠಪ್ರದೇಶ
ಕಮಲ, ಭ್ರೂಮಧ್ಯಕಮಲ) ★

ಆರೊಂದು ಜಡವುಳ್ಳ ಗ್ರಾಮ ನಿನ್ನದಲ್ಲ (ತ್ವಕ್, ಚರ್ಮ, ಮಜ್ಜ,
ಮಾಂಸ, ರುಧಿರ, ಮೇದಸ್ಸು, ಅಸ್ತಿ)
ಆರೊಂದಂಬುಧಿಯಷ್ಟು ಕರ್ಮ ನಿನ್ನದು (ಇಕ್ಷು, ಸುರಾ, ಸರ್ಪಿ,
ದಧಿ, ಕ್ಷೀರ, ಸ್ವಾದೋದಕ, ಲವಣ)
ಆರೊಂದವರ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು (ಸಪ್ತಮುಷಿಗಳು—ಕಶ್ಯಪ, ಅತ್ರಿ,
ಭಾರದ್ವಾಜ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಗೌತಮ, ವಸಿಷ್ಠ, ಜಮದಗ್ನಿ)
ಆರೊಂದು ದ್ವೀಪ ಅಳಿದವರು (ಸಪ್ತದ್ವೀಪಗಳು—ಜಂಬು, ಪ್ಲಕ್ಷ, ಕುಶ,
ಕ್ರಾಂಚ, ಶಾಖ, ಶಾಲ್ಮಲಿ, ಪುಷ್ಕರ. ಸಪ್ತದ್ವೀಪಾಧಿಪತಿ
ಗಳು — ಸ್ತ್ರಿಯವ್ರತನ ಮಕ್ಕಳು = ಗಯ, ಇಂದ್ರ, ಜಹ್ಮ
ಹಿರಣ್ಯರೋಮ, ಗೃತಪೃಷ್ಠ, ಮೇಧಾತಿಥಿ, ಯಜ್ಞ ಬಾಹು)
ಆರೊಂದು ಹಯನ ಕಾಲಕೆ ಎದ್ದು (೫-೬ನೇ ಪ್ರಹರರಾತ್ರಿಯಿಂದಾಗಲೇ ಎದ್ದು)
ಆರೊಂದು ಕರ್ಮವ ಮಾಡು (ಸ್ನಾನ, ಸಂಧ್ಯಾವಂದನ, ಸತ್ಯ,
ನೈಮಿತ್ತಿಕ, ದೇವತಾರ್ಚನ, ಅತಿಥಿಪೂಜ, ಅಭ್ಯಾಸತಪೋಜ)

ಆರೊಂದು ಜಿಹ್ವೆಗೆ ಉಣಿಸಬೇಕು (ಅಗ್ನಿದೇವಗೆ)

ಆರೊಂದು ಗೋತ್ರ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವ (ಸ್ವಗೋತ್ರ, ಸೋದರ-
ಮಾವನ ಗೋತ್ರ, ಭಾವಮೈದುನನ ಗೋತ್ರ, ತಾಯಿಯ
ಒಡಹುಟ್ಟಿದಪ್ರಿಯರ ಗೋತ್ರ, ತಂದೆಯಒಡಹುಟ್ಟಿದವರ
ಪ್ರಿಯರಗೋತ್ರ, ತನ್ನ ಒಡಹುಟ್ಟಿದಪ್ರಿಯರ ಗೋತ್ರ, ಮಗಳ
ಗೋತ್ರ)

ಆರೊಂದು ಅಂಗವುಳ್ಳ ವಿಜಯವಿಠಲ ಹರಿಯ (ಸಪ್ತಾಂಗ—ತಿಥಿ,
ವಾರ, ನಕ್ಷತ್ರ, ಯೋಗ, ಭದ್ರ, ಕರಣ, ಋತು ಇವುಗಳಿಗೆ
ನಿಯಾಮಕರೂಪ ಉಳ್ಳ)

ಆರೊಂದು ವಾರದೊಳು ನಿಮಿಷ ದಾಸನಾಗು (ರವಿ ಆದಿ ಏಳು ವಾರಗಳು)

ಏಳೊಂದು ಪಾಲಕರ ತಿಳಿ (ಇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ, ಯಮ, ನಿಋತಿ,
ವರುಣ, ವಾಯು, ಕುಬೇರ, ಈಶಾನ್ಯ)

ಏಳೊಂದು ದಳದಲ್ಲಿ ಭಗವದ್ರೂಪ ತಿಳಿಯಬೇಕು (ಅಷ್ಟದಳಪದ್ಮ)

ಏಳೊಂದು ಮೂರ್ತಿಯ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡು (ಶ್ರೀರಂಗನಾಥ, ವರಾಹ,
ಶ್ರೀನಿವಾಸ, ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ, ವೇದವ್ಯಾಸ, ಕೃಷ್ಣ, ಪದ್ಮನಾಭ,
ನಾರಾಯಣ)

ಏಳೊಂದು ದಂತಿಗಳ ತಿಳಿಯಬೇಕು (ಐರಾವತಾದಿ ಅಷ್ಟದಿಗ್ಗಜಗಳು)

ಏಳೊಂದು ಭೂತಿಯುಳ್ಳ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿ (ಅಣಿಮಾ,
ಮಹಿಮಾ, ಗರಿಮಾ, ಲಘಿಮಾ, ಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಪ್ರಾಕಾಮ್ಯ, ಈಶತ್ವ,
ಐಶ್ವರ್ಯ)

ಎಂಟೊಂದು ಗ್ರಹಗಳ ತಿಳಿಯಬೇಕು (ರವಿಯಾದಿ ಸವಗ್ರಹಗಳು)

ಎಂಟೊಂದು ಸೃಷ್ಟಿಯ ತಿಳಿಯಬೇಕು (3 ಅಂಡಜ, 3 ಶ್ವೇದಜ,
3 ಉದ್ಭಿಜ)

ಎಂಟೊಂದು ಪ್ರಜೇಶ್ವರರ ತಿಳಿಯಬೇಕು (ಮರೀಚಿ, ಅತ್ರಿ, ಅಂಗೀರಸ,
ಪುಲಸ್ತ್ಯ, ಪುಲಹ, ಕೃತು, ವಸಿಷ್ಠ, ದಕ್ಷ, ರುಜನ)
ಎಂಟೊಂದು ಕೋಟಿ ರೋಮಗಳಲ್ಲಿ (ಒಂಭತ್ತು ಕೋಟಿ ರೋಮಗಳಲ್ಲಿ)
ಎಂಟೊಂದು ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ (ನವಶಕ್ತಿ—ವಿಮಲ, ಉತ್ಕರ್ಷಣೆ, ಜ್ಞಾನ,
ಕ್ರಿಯ, ಯೋಗ: ಸತ್ಯ, ಈಶಾನ, ಪುಷ್ಪಿ, ಅನುಗ್ರಹ)
ಎಂಟೊಂದು ಭಕ್ತಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು (ನವವಿಧ ಭಕ್ತಿ—ಶ್ರವಣ, ಕೀರ್ತನ,
ಸ್ತರಣ, ಪಾದಸೇವನ, ಅರ್ಚನ, ವಂದನ, ದಾಸ್ಯ, ಸಖ್ಯ,
ಆತ್ಮನಿವೇದನ) ನವವಿಧ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕರಾಗಿ
ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವರು— ಪರೀಕ್ಷಿತ, ನಾರದ, ಅಜಾಮಿಳ, ಶೇಷ,
ಬ್ರಹ್ಮ, ಮುಚುಕುಂದ, ಹನುಮ, ಅರ್ಜುನ, ಶರಭಂಗ)
ಎಂಟೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಎಂಟು ಮೂರ್ತಿಗಳ

ತಿಳಿಯಬೇಕು—

(ಮೇರುಪರ್ವತದ ಸುತ್ತಲೂ ನವದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಾಸನೆ
ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಮತ್ತು ಉಪಾಸನಾ ಸ್ವರೂಪಗಳು—ಭರತಖಂಡ
ದಲ್ಲಿ ನಾರದರು ನರನಾರಾಯಣದೇವರನ್ನೂ, ಕಿಂಪುರುಷಖಂಡದಲ್ಲಿ
ಹನುಮಂತನು ರಾಮದೇವರನ್ನೂ, ಹರಿವರ್ಷಖಂಡದಲ್ಲಿ
ಲಾತವ್ಯರು ಹಯಗ್ರೀವದೇವರನ್ನೂ, ಇಳಾವೃತಖಂಡದಲ್ಲಿ
ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯು ಶೇಷಾಂತರ್ಗತ ಸಂಕರ್ಷಣದೇವರನ್ನೂ,
ಕೇತುಮಾಲಾಖಂಡದಲ್ಲಿ ರತೀದೇವಿಯು ಪತಿಯು ಕಾಮಾಂತರ್ಗತ
ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನದೇವರನ್ನೂ, ಹಿರಣ್ಮಯಖಂಡದಲ್ಲಿ ಕಶ್ಯಪರು ಕೂರ್ಮ
ದೇವರನ್ನೂ, ಕುರುಖಂಡದಲ್ಲಿ ಭೂದೇವಿಯು ವರಾಹದೇವರನ್ನೂ
ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ)

ಜತೆ

ಕೊಡಬ್ಯಾಡ ಕೊಳಬ್ಯಾಡ ವಿಜಯವಿಠಲನ
ಅಡಿಗಳಾರ್ಥನಿಮಿಷ ನಂಬಲು ಕೈವಲ್ಯ

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ಅಭಿನಂದನೆ

ಈಗ ಸುಮಾರು ೭ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಹರಿದಾಸ-
ಸಾಹಿತ್ಯವು ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಮತ್ತು ದೇವಾಂಶರಾದವರೂ ರಚಿಸಿ
ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತಂದುದಾದುದರಿಂದ ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥಭಗವತ್ಪಾದರ
ಪೂರ್ಣಸಮ್ಮತಿಯುಳ್ಳದೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಸಾಹಿತ್ಯವು
ಬರಿಯ ಅಲಂಕಾರಶಾಸ್ತ್ರದಂತಲ್ಲ. ಪುರಾಣೇತಿಹಾಸಾದಿಗಳ ಮಹಾ
ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಯೋಗ್ಯಜೇತನಿಗೆ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡಲೋಸುಗ
ಅವತರಿಸಿ, ಭಗವದಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಸುಜನರನ್ನುದ್ದರಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಮುದ್ದು
ಮಧ್ವಮುನಿಯ ಹೃದಯವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ತೋರಿಸುವ ಸ್ವಚ್ಛಶಾಸ್ತ್ರವಿದು—
ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಚಾರ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ
ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದ್ದು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸುಜನರು ಇನ್ನಾದರೂ
ಆರಿಯಬೇಡವೆ? ಕಾಲಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನರಿತು ಕಾಲನಾಮಕ ಪರಮಾತ್ಮನ
ಲೀಲೆಯನ್ನರಿತು ಅನೇಕ ಕಲ್ಪಗಳ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಸಾಧಿಸಿದ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ
ಶ್ರೀಹರಿಭಕ್ತರು ನಮಗಾಗಿ ಸರಸ-ಸರಳಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ಪಾನವ
ರಚನೆಗಳು ಅದೆಷ್ಟೋ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿವೆ. ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೆ
ಅಬ್ಜನಾಭನ ಪಾದಾಬ್ಜದಲ್ಲಿರುವ ಗುಣಮಣಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವ
ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಮಾತೂ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ
ಅ ಒಂದು ಮಾತು ನಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ಬರದಂತಾದರೆ—ಕಣ್ಮರೆಯಾದರೆ
ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯಹೀನತೆಯು ವ್ಯಕ್ತವಾದಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಶ್ರೀ ನರಹರಿತೀರ್ಥ
ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ೨-೩ ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ದೊರೆತುದೂ ಬಹು
ಶ್ರಮದಿಂದ. ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು, ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜರು, ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜರು
ಮೊದಲಾದ ಶ್ರೀ ಅಚ್ಯುತನ ಮೆಚ್ಚಿನ ಸೇವಕರು ತಮ್ಮವರಿಗಿಂದು ಇಟ್ಟು
ಹೋದ ಭಾಗ್ಯ ನಮ್ಮ ಕೋಟಿಕೋಟ್ಯಂತರ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಗರ್ಭ
ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿ ನಾವು ಉಂಡುಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗಿ ಮಿಗುವಷ್ಟು ಎಂದರೆ
ಒಪ್ಪುವ ಮಾತು. ಅಂತಹ ಭಾಗ್ಯ ಇಂದು ಎಲ್ಲಿದೆ, ಎಷ್ಟಿದೆ, ಹೇಗಿದೆ,
ಎಂದರಿಯಲು ಸಹ ಅದೃಷ್ಟಹೀನರು ನಾವು.

ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮಗಿಂತ ಹಿಂದೆ ಕೆಲವರ್ಷಗಳಿಂದ ದುಡಿದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಕೈಬರಹಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರಲ್ಲಿನ ಪದ ಪದ್ಯ ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಸಿ, ಉಪನ್ಯಾಸರೂಪದಿಂದ ಅವುಗಳ ಅಶಯಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ಬರೆಸಿ, ಪ್ರಚಾರಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ “ಶ್ರೀಹರಿದಾಸಭಾರತಿ”ಯು ಈ ಸಂಯುಕ್ತಸಂಚಿಕೆ (೧೧-೧೨)ಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸುಳ್ಳುದಾಯಿತು.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡುವ ಜನಗಳಿಗೆ ಕಮ್ಮಿ ಇಲ್ಲ; ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಿಗೆ ಕಮ್ಮಿ ಇಲ್ಲ; ಧರ್ಮದೀವಿಗಿಯ ಬೆಳಕಿಗೆ ಕಾಣದ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಧರ್ಮದೀವಿಗಿಯು ಸಂತತ|ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಲು ಸಾಧನವಾದ ಸ್ನೇಹ (ತೈಲ) ದಾತ್ಯಗಳು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಬರುವ ವಾಡಿಕೆ ಒಂದಿದ್ದರೆ ಈ ದೀವಿಗೆ ಮಂಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆರಿಬಿಡುವುದೋ ಎಂಬ ಭಯ ನಮಗೆ ಒಡಮೂಡುತ್ತಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಏನೆಂದರೇನು ? “ಭಾಗ್ಯದೈವಮಿಹ ಯೋಗ್ಯತಾನುಗಂ”. (ನಮ್ಮ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕ ಅದೃಷ್ಟ) ಅಷ್ಟೆ!

ಈಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ೨ ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲದಾಸರು ‘ವಸುಮತಿಯ ಮೇಲಿನ್ನು ಅಸುರಜನರೇ ಬಹಳ ವಶವಲ್ಲ ಕಲಿಯ ಬಾಧೆ| ಬಿಸಲಿಂದ ಪೀಡಿತವಾಸ ಸಸಿಗಳಂತೆ ಶಿಶುಗಳು ನಾವಿವ್ವೇವೋ’ ಎಂದರು. ಅಂದಮೇಲೆ ಇಂದು ನಮ್ಮ ಪಾಡೇನು? ಈಗಲಾದರೂ ನಾವೆಚ್ಚರದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ವಂತೀಕರ ಪಾಡೇನು? ಈ ವಿಷಯ ಇಂದಾದರೂ ನಮ್ಮ ತಲೆಗೆ ಹತ್ತಬೇಡವೇ? ಎಲ್ಲ ಮನಃಕ್ಲೇಶ ದೂರಾಗಲು ಒಂದೇ ಒಂದು ಗತಿದಾಯಕಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಅನುಭವ ಉಳ್ಳ ಜ್ಞಾನಜೇಷ್ಠರ ಪದಪದ್ಮರಜಸ್ಸಿನ ದಾಸ್ಯ. ಈ ಮಾತು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಧರ್ಮದರ್ಶಕ. ‘ಈ ತತ್ತ್ವದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಹೊರಡಲೇಬೇಕು. ತಡಮಾಡಲೇಬಾರದು’ ಎಂಬ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸುವವರೆಂದರೆ ಶ್ರೀಹರಿದಾಸರು. ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ತಮ್ಮನ್ನೇ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಂತೆ ಈ ನಾಮದಲ್ಲಿ ತೋರಿದರೂ ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲಿ:—

ಶ್ರೀವಾದರಾಜನೆಂದರೆ ಹರಿದಾಸರಿಗೆ ಪಿತಾಮಹರಂತೆ ಇದ್ದು ಆ ಪಂಥವನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಅಡಿಗಲ್ಲು ಭದ್ರಮಾಡಿದ ಹರಿದಾಸವರರು. ಅವರಂದ ಮಾತಿನ ವೃಂದವಿದು:—

ರಾಗ—ಪಂತುವರಾಳಿ

ತಾಳ—ಅದಿ

ಸುಮ್ಮನೆ ವೈಷ್ಣವನೆಂಬಿರಿ ಪರ-

ಬ್ರಹ್ಮಸುಜ್ಞಾನವ ಅರಿಯದ ಮನುಜನ್ನ

ಪ

ಊರಮಾತುಗಳಾಡಿ ದಣಿದೆ—ನಲ್ಲದೆ

ನಾರಾಯಣಕೃಷ್ಣ ಶರಣೆಂದೆನೆ

ನಾರಾಯರ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಮರುಳಾದೆನಲ್ಲದೆ

ಆರ್ಯರ ಮಾತ ಮನ್ನಿಸಿದೆನೇನಯ್ಯ

೧

ಮುಖವ ತೊಳೆದು ನಾಮ ಬಳಕೊಂಡೆನಲ್ಲದೆ

ಸುಖತೀರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರವನೋದಿದೆನೇ

ಮುಖಶೃಂಗಾರಕೆ ಮನನೋತೆನಲ್ಲದೆ

ಭಕುತಿರಸದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆನೇನಯ್ಯ

೨

ಜಗತು ಸತ್ಯವೆಂದು ಪಂಚಭೇದವ ತಿಳಿದು

ಮಿಗೆ ರಾಗದ್ವೇಷಗಳನು ವರ್ಜಿಸಿ

ಹಗಲಿರುಳು ಭಾಗವತಕಥಾಶ್ರವಣದಿ

ನಿಗಮಗೋಚರನನು ಭಜಿಸಿದೆನೇನಯ್ಯ

೩

ನರೋತ್ತಮಗಧಿಕ ಗಂಧರ್ವಗಧಿಕ

ಸುರೇಂದ್ರಗಧಿಕ ಹರಗಧಿಕ

ಸರಸ್ವತಿಗಧಿಕ ವಿರಂಚಿಗಧಿಕ ಶ್ರೀ-

ತರುಣಿಗಧಿಕ ಶ್ರೀಹರಿ ಎಂದೆನೇನಯ್ಯ

೪

ಗಂಗೆಯೊಳಗಂಗವನದ್ದಿದೆನಲ್ಲದೆ

ಹಿಂಗದೆ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿದೆನೆ

ರಂಗವಿಠಲನೆ ನಿಜವಾದ ದಾಸರ

ಸಂಗದೊಳಗೆ ಓಲ್ವಾಡುವೆನೇನಯ್ಯ

೫

ಹೀಗೆ ೫೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಗಳವರು ನುಡಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ಇಂದು ಸ್ವಧರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಬಳಲುವ ನಾವು ಕಾಲಮಾನಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆದು ನುಡಿದು ಮುಕ್ತಿಪಥಕ್ಕೆ ಅಡಿಯಿಡುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅರಿಯದಾಗಿದೆ. ಸಾಧುಸಮಾಗಮ, ಸಾಧುಗಳ ಉಪದೇಶ, ಸಚ್ಚಾಸ್ತ್ರಶ್ರವಣ, ಸದ್ವ್ಯಾಸಂಗ ಇವುಗಳು ಹೇಗೆ ಲಭ್ಯ? ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಣಿಗಳಾದ ಹಿಂದಿನ ಹರಿದಾಸರು “ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಪದಾಶ್ರಿತರು ಕಂಗಾಲಾದಾರಲ್ಲ” ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಮರ್ಮಗಳನ್ನು ತಾರುಭಾಷೆಯಾದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ಅದೇ ಶ್ರೀಹರಿದಾಸಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದು ರೂಢಿಯಾಯಿತು. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಶ್ರೀ ಸರ್ವಜ್ಞರಾಯರ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೂ ಶ್ರೀಹರಿದಾಸಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೂ ಭಾವದಿಂದ ಅಭೇದವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಈ ನುಡಿ ನನ್ನದಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರಾಯರು ಪುರಂದರದಾಸರಾಯರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವಾಗ * “ಅವರಂದ ವಚನಗಳೆಲ್ಲ ವೇದಾರ್ಥವಾಗಿ ಅವನಿಯೊಳು ತುಂಬಿದವು, 1 ಒಂದರೇ ಗ್ರಹಿಸಿದವರ ಭವರೋಗ ಭಸಿತಾಗಿ ಸುಜ್ಞಾನವೆಂಬಂಥ 2 ಭುವನನಿಧಿಯೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ ಪವನಮತವಿಡಿದು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಾಚಾರದಲ್ಲಿ ತವಕದಿಂದಲಿ ಹರಿಯ ಪಾದವನೆ ಪಡಕೊಂಡು 3 ಜವನ ಪುರ ದಾಟಿ ಜನ ತಪ ಸತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ನವೆ- ರೂಪಿನಲಿ ಇಪ್ಪರು” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

* ಶ್ರೀ ದಾಸರಾಯರಂದ

1 ಒಂದರೆ = ಒಂದು ಅರ್ಥ

2 ಭುವನನಿಧಿ = ಸಮುದ್ರ

3 ಯಮನ

ಇವು ಮೊದಲಾದ ಮಹಾಮಹಿಮರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇನ್ನಾದರೂ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ತಾರಕಮಂತ್ರರೂಪಗಳಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಲೆಂದು ತಾವುಗಳೆಲ್ಲ ಹಾರೈಸಿರಿ, ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿರಿ ಎಂದು ನನ್ನ ಬಿನ್ನಹವಿದೆ.

ಈ ವರ್ಷ ಯಾವ ಯಾವ ಮಹನೀಯರು ನಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಆಶ್ರಯದಾತೃಗಳಾಗಿ ಲೇಖನ ಮತ್ತು ದ್ರವ್ಯರೂಪ ಸಹಾಯ ನೀಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಹೃದಯಪುರಸ್ಕರ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಇದರಂತೆಯೇ ನೀಡಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಏಳಿಗೆಗೆ ನೆರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸವಿನಯದಿಂದ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಎಲ್ಲ ಹರಿಭಕ್ತರ ಪಾಲಿನದು."

“ಶ್ರೀ ವಿಜಯಗುರುಃ ಪ್ರಸನ್ನೋ ಭೂಯಾತ್”

ಉಗಾಭೋಗ

ಜನನದ ಭಯ ಮರಣದ ಭಯ ಬರುತಿಪ್ಪ
ಮನೋ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ವಿಷಯಕ್ಕೆರಗುವ ಭಯ
ಕಾನನ ಭಯ ಬಲುರೋಗ ತೊಡಕುವ ಭಯ ತೀವ್ರ ತಮ-
ಸಿನ ಭಯ ಬಂದರಾದರು
ಗಣನೆ ಮಾಡರು ಕಣೋ ಹರಿಯ ನಂಬಿದ ಜನರು
ಅನುಮಾನ ಸಲ್ಲದು ಸಂತತ ತಿಳಿವುದು
ಜನುಮಾದಿ ಕರ್ತ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲನ-
ರ್ಚನೆಮಾಡು ಅನುದಿನ ಭಯಗಳ ನೀಗು

‘ಫಲವಿದು ಬಾಳ್ವದಕೆ’

ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸವರ್ಯರ ಕೃತಿರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಅಪೂರ್ವ ಕೃತಿರತ್ನ. ಶ್ರೀ ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರದ ಹೃದಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೂತ್ರಪ್ರಾಯವಾಗಿ ಈ ೨೭ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರು (ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹನೀಯರು) ತಮ್ಮಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಶ್ರೀ ಸುಮಧ್ವವಿಜಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಪಠಿಸಲು ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಪುರಸ್ಕೃತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳೂ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಜ್ಞಾಪಕವಾಗುವಂತೆ ಅಣುಮಧ್ವವಿಜಯ (ಪ್ರಮೇಯ ರತ್ನಮಾಲಾ)ವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ, ‘ಶ್ರೀಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ’ಕ್ಕೆ ಸಂಕ್ಷೇಪರೂಪದಿಂದ ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರಾಯರೇ ರಚಿಸಿದ ಈ ಪದ. ನಿತ್ಯಪಠನೆಗೆ ಒದಗಲೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. —ಸಂ.

ರಾಗ—ಶಂಕರಾಭರಣ ಆದಿತಾಳ

ಫಲವಿದು ಬಾಳ್ವದಕೆ ಶಿರಿ—

ನಿಲಯನ ಗುಣಗಳ ತಿಳಿದು ಭಜಿಸುವುದೆ

ಪ

ಸ್ವೋಚಿತಕರ್ಮಗಳಾಚರಿಸುತ ಬಲು

ನೀಚರಲ್ಲಿ ಪೋಗಿ ಯಾಚಿಸದೆ

ಖೇಚರವಾಹಚರಾಚರಬಂಧಕ

ಮೋಚಕನಹುದೆಂದೊಚ್ಚಿಸುತ್ತಿವುದೆ

೧

ನಿಜ್ಜಸುಭಕ್ತಿಯೊಳಚ್ಚುತನಂಘ್ರಿಗ—

ಳರ್ಚಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೆಚ್ಚರದಿ

ತುಚ್ಛವಿಷಯಗಳಿಗಿಚ್ಛಿಸದೆ ಯ—

ದೃಷ್ಟಾಲಾಭದಿಂ ಪ್ರೋಚ್ಚನಾಗುವುದೆ

೨

ಮನವಾಕ್ಯಾಯದೊಳುಭವಿಸುವ ದಿನ-
 ದಿನದ ವಿಷಯಸಾಧನಗಳನು
 ಅನಿಲಾಂತರ್ಗತ ವನರುಹದಳಲೋ-
 ಚನಗರ್ವಿಸಿ ನಾ ದಾಸನೆಂತೆಂಬುದೆ

೨.

ವಾಸವಮುಖವಿಭುಧಾಸುರನಿಚಯಕೆ
 ವಾಸುದೇವನೆ ಶುಭಾಶುಭದ
 ಈ ಸಮಸ್ತ ಜಗಕ್ಕೇಶ ಕೇಶವ-
 ನೀಶಜೀವರೆಂಬಿ ಸುಜ್ಞಾನವೆ

೪

ಪಂಚಕ್ರತುಗಳೊಳು ಪಂಚಾಗ್ನಿಗಳೊಳು
 ಪಂಚಪಂಚರೂಪವ ತಿಳಿದು
 ಪಂಚಸುಸಂಸ್ಕಾರಾಂಚಿತನಾಗಿ ದ್ವಿ-
 ಪಂಚಕರಣದಲಿ ಪಂಚಕನರಿವುದೆ

೫.

ಪಂಚಭೇದವ್ರಪಂಚಸುಸತ್ಯವಿ-
 ರಿಂಚಿಮುಖರು ಬಲಿವಂಚಕಗೆ
 ಚಂಚಲಪ್ರತಿಮೆ ಅಚಂಚಲಪ್ರಕೃತಿಯು
 ಸಂಚಿಂತಿಸಿ ಮುದಲಾಂಭನನಾಹುದೆ

೬

ಹೃದಯದಿ ರೂಪವು ವದನದಿ ನಾಮವು
 ಉದರದಿ ನೈವೇದ್ಯವು ಶಿರದಿ
 ಪದಜಲ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯವ ಧರಿಸುತ ಕೋ-
 ವಿದರ ಸದನ ಹೆಗ್ಗದವ ಕಾಯುವುದೆ

೭

ಪಾತ್ರರ ಸಂಗಡ ಯಾತ್ರೆಯಚರಿಸಿ ನಿ-
 ಧಾತ್ಮಸಿತನ ಗುಣಸ್ತೋತ್ರಗಳ
 ಶ್ರೋತ್ರದಿ ಸವಿದು ವಿಚಿತ್ರಾನಂದದಿ
 ಪಾತ್ರವ ಮರೆದು ಪರತ್ರವ ಪಡೆವುದೆ

೮

ಹಂಸ ಮೊದಲು ಹದಿನೆಂಟು ರೂಪಗಳ
ಸಂಸ್ಥಾನವ ತಿಳಿದನುದಿನದಿ
ಸಂಸೇವಿಸುವ ಮಹಾಪುರುಷರ ಪದ-
ಪಾಂಸುವ ಧರಿಸಿ ಅಸಂಶಯನಾಹುದೆ

೯

ವರಗಾಯತ್ರೀನಾಮಕಹರಿಗೀ-
ರೆರಡಂಘ್ರಿಯ ವಿವರವ ತಿಳಿದು
ತರುನಾಯದಿ ಪಡ್ವಿಧರೂಪವ ಸಾ-
ದರದಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ನಿರತ ಜಪಿಸುವುದೆ

೧೦

ಬಿಗಿನ ಕಂಠದಿಂ ದೃಗ್ವಾಪ್ತಗಳಿಂ
ನಗೆಮೊಗದಿಂ ರೋಮಗಳುಗಿದು
ಮಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿ ನೆಗೆದಾಡುತ ನಾ-
ಲೊಗನಯ್ಯನ ಗುಣ ಪೊಗಳಿ ಹಿಗ್ಗುವುದೆ

೧೧

ಗೃಹಕರ್ಮವ ಬೇಸರದಲೆ ಪರಮೋ-
ತ್ಸಹದಲಿ ಮಾಡುತ ಮೂರ್ಜಗದ
ಮಹಿತನ ಸೇವೆಯಿದೆನ್ನುತ ಮೋದದಿ
ಅಹರಹರ್ಮನದಿ ಸಮರ್ಪಿಸುತಿಪ್ಪುದೆ

೧೨

ಕ್ಷೇಶಾನಂದಗಳೇಶಾಧೀನ ಸ-
ಮಾಸಮಬ್ರಹ್ಮಸದಾಶಿವರು
ಈಶತವ್ಯರು ಪರೇಶನಿಲ್ಲದೆ
ಶ್ವಾಸಬಿಡುವ ಶಕ್ತಿ ಲೇಸಿಲ್ಲೆಂಬುದೆ

೧೩

ಆ ಪರಮಾತ್ಮಗೆ ರೂಪದ್ವಯವು ಪ-
ರಾಪರತತ್ವಗಳಿದರೊಳಗೆ
ಪ್ರೀತುಂಭೇದದಿ ಈ ಪದ್ಮಜಾಂಡವ
ವ್ಯಾಪಿಸಿಯಿಹನೆಂದೀಪರಿ ತಿಳುವುದೆ

೧೪

ವಿಕೋತ್ತರಪಂಚಾಶದ್ವರ್ಣಗ್-

ಳೇಕಾತ್ಮನ ನಾಮಂಗಳಿವು

ಮಾಕಮಲಾಸನ ಮೊದಲಾದಮರರು

ಸಾಕಲ್ಯದಿಯಿವನರಿಯರೆಂತೆಂಬುದೆ

೧೫

ಒಂದು ರೂಪದೊಳನಂತರೂಪಗಳು

ಮೊಂದಿವು ಗುಣಗಣಸಹಿತ

ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಎಂದೆಂದಿಗು ಶ್ರೀಗೋ-

ವಿಂದಗೆ ಸರಿಮಿಗಿಲಿಲ್ಲೆಂತೆಂಬುದೆ

೧೬

ಮೇದಿನಿ ಪರಮಾಣ್ವಂಬುಕಣಂಗಳ್-

ನೈದಬಹುದು ಪರಿಗಣನೆಯನು

ಮಾಧವನಾನಂದಾದಿಗುಣಂಗಳ್-

ನಾದಿಕಾಲದಿಂದಗಣಿತವೆಂಬುದೆ

೧೭

ಹರಿಕಥೆ ಪರಮಾದರದಲಿ ಕೇಳುತ

ಮರೆದು ತನುವ ಸುಖ ಸುರಿಯುತಲಿ

ಉರಗಾಯನಸಂದರುಶನ ಹಾರೈಸಿ

ಇರುಳು ಹಗಲು ಜರಿಜರಿದು ಬಾಳುವುದೆ

೧೮

ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಗಳು ತದಭಿಮಾನಿ ಸುಮ-

ನಸರೊಳು ನಿಂದು ನಿಯಾಮಿಸುವ

ಶ್ವಸನಾಂತರ್ಗತ ವಾಸುದೇವ ತಾ

ವಿಷಯಂಗಳ ಭೋಗಿಸುತಿಹನೆಂಬುದೆ

೧೯

ಗುಣಕಾಲಾಹ್ವಯ ಆಗಮಾರ್ಣವಕುಂ-

ಭಿಣಿಪರಮಾಣ್ವಂಬುಧಿಗಳಲಿ

ವನ ಗಿರಿ ನದಿ ಮೊದಲಾದುದರೊಳಗಿಂ-

ಧನಗತಪಾವಕಫಂತಿಹನೆಂಬುದೆ

೨೦

ಮೂಜಗದೊಳಗಿಹ ಭೂ ಜಲ ಖೇಚರ
ಈ ಜೀವರೊಳು ಮಹಾಜನನ
ಸೋಜಿಗ ಬಹುವಿಧ ನೈಜವಿಭೂತಿಯ
ಪೂಜಿಸುತನುದಿನ ರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪುದೆ

೨೧

ಪಕ್ಷ್ಯಗಳಕ್ಷಿಗಳಕ್ಷಿಸುವಂದದಿ
ಅಕ್ಷರಪುರುಷನಪೇಕ್ಷೆಯಲಿ
ಕುಕ್ಷಿಯೊಳಬ್ಬ ಜತ್ಯೈ ಕ್ಷಾದ್ಯಮರರ
ಈಕ್ಷಿಸಿ ಕರುಣದಿ ರಕ್ಷಿಸನೆಂಬುದೆ

೨೨

ಅನಲಾಂಗಾರದೊಳಿಪ್ಪೋಪಾದಿಯೊ—
ಳನಿರುದ್ಧನು ಚೇತನರೊಳಗೆ
ಕ್ಷಣಬಿಟ್ಟುಗಲದೆ ಏಕೋನಾರಾ—
ಯಣ ಶೃತಿಪಾದ್ಯನು ಇಹನೆಂತೆಂಬುದೆ

೨೩

ಕಾರಣಕಾರ್ಯಾಂತರ್ಗತ ಕೇಶವ
ತಾರಾವೇಶವಿಹಿತಸಹಜ
ಪ್ರೇರಕ ಪ್ರೇರ್ಯಾಹ್ವಯ ಸರ್ವತ್ರ ನಿ—
ಕಾರವಿಲ್ಲದೆಲೆ ತೋರುವನೆಂಬುದೆ

೨೪

ಪವನಮತಾನುಗರವನಾನೆಂತೆಂ—
ದವನಿಯೊಳಗೆ ಸತ್ಯವಿಜನರ
ಭವನಗಳಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ ಸುಕಥಾ—
ಶ್ರವಣಮಾಡುತಲಿ ಪ್ರವರನಾಗುವುದೆ

೨೫

ಪ್ರತಿದಿನದಲಿ ಶೃತಿಸ್ಮೃತಿಗಳಿಂದ ಸಂ—
ಸ್ತುತಿಸುತ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಪದವ
ಕೃತಿಪತಿ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯಕಾರಣ
ಇತರದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತಿಲ್ಲೆಂಬುದೆ

೨೬

ಪನ್ನ ಗಾಚಲಸುಸನ್ನಿವಾಸ ಪಾ-
ವನ್ನ ಚರಿತಸದ್ಗುಣಭರಿತ-
ಜನ್ಯಜನಕ ಲಾವಣ್ಯನೇಕಜಗ-
ನ್ನಾಥವಿಠಲಾನನ್ಯಪನೆಂಬುದೆ

೨೭

ಶ್ರೀ ನ್ಯಾಸತತ್ವರ (ಐ ಜಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ) ಕೃತಿ

ರಾಗ ಸಾವೇರಿ

ತಾಳ ಅದಿ

ಇದನೇ ಬೇಡುವೆನಯ್ಯ ಒದಗಿ ಪಾಲಿಸು ಜೀಯು ಪ

ಬದಲು ನಾನೊಲ್ಲೆನಯ್ಯ ವಿದಿತವೇದ್ಯ ಅ ಪ

ನೀಚಜನಂಗಳ ಸಂಗವ ಕೊಡದಿರೊ

ವಾಚದಿ ಅನ್ಯರಿಗಾಲ್ಪರಿಸಬೇಡ

ಸೂಚಿಸೊ ನಿನ್ನಯ ಕಥೆಗಳನ್ನೇ

ಯಾಚಿಪೆ ಇದನೇ ಇದನೇ ಮುರಾರೇ ೧

ಕ್ಷಣ ನಿನ್ನಗಲಿರಲಾರೆ ನಿನ್ನವರನ್ನು ಬಿಡೆ

ಕುಣಿಕುಣಿವೆನೊ ನಿನ್ನ ಜನರೆಂದರೆ

ಗುಣತ್ರಯವಾರಣ ನಿನ್ನ ವಾರುತೆಯಿರೆ

ಒಣಹರಟೆಗಳ ನಾನೊಲ್ಲೆ ೨

ಶ್ರೀಶ ನಿನ್ನಯ ಕಥೆ ಕೇಳದೆ ಬಹಳಾಯು

ಕಾಸು ಬಾಳದು ಕಾಣೊ ಕರುಣಾಬ್ಧಿಯೆ

ತಾಸು ಒಂದಾದರೂ ಅವನೇ ಸುಜೀವಿಯೊ

ವಾಸುದೇವವಿಠಲ ನಿನ್ನವರವರೊಳು ೩

ಮಾಡುತ್ತ ನೆನೆವು ತಿರು

ಲೇಖಕರು:

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭೀಮರಾವ್, ಪ್ಲೀಡರ್, ದಾವಣಗೆರೆ.

“ಸ್ವನಿಹಿತವೃತ್ತಾ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಭಗವದಾರಾಧನಮೇವ ಪರಮೋಧರ್ಮಃ
ತದ್ವಿರುದ್ಧಃ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಪೃಥುರ್ಮಃ ಭಗವದಧೀನತ್ವಾತ್ ಸರ್ವಸ್ಯ”
ಎಂದರೆ “ಸರ್ವವೂ ಭಗವಂತನ ಅಧೀನವಾದ್ದರಿಂದ ಸ್ವವರ್ಣಾಶ್ರಮೋ
ಚಿತವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಚರಿಸಿ ಭಗವಂತನ ಪೂಜೆ
ಗೆಂದು ಆತನಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸುವುದೇ ಪರಮಧರ್ಮವು, ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ
ವಾದುದೆಲ್ಲವೂ ಅಧರ್ಮವು” ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀ
ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಸಾರವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ವರ್ಣಾಶ್ರಮಧರ್ಮಗಳನ್ನು
ವಿಧ್ಯುಕ್ತ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಲೋಪವಿಲ್ಲದಂತೆ ಆಚರಿಸಬೇಕಾದುದು ಸರ್ವ
ಕರ್ತವ್ಯವೇ ಸರಿ. ಕಾಲ ದೇಶ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿದರೂ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ
ವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸಂಕೋಚದಿಂದಲಾದರೂ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಆಚರಿಸ
ತಕ್ಕದ್ದೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸತಕ್ಕ
ಯಾರಾದರೂ ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆ :—ಬ್ರಾಹ್ಮಣವರ್ಣದ
ಗೃಹಸ್ಥನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ, ಸ್ನಾನ, ಸಂಧ್ಯಾವಂದನ, ದೇವಪೂಜಾ,
ಬ್ರಹ್ಮಯಜ್ಞ, ವೈಶ್ವದೇವ, ಇಷ್ಟಾದರೂ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಆಚರಿಸ
ಬೇಕು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅತಿ ಸಂಕೋಚಕ್ರಮದಿಂದ ಕೇವಲ ೧|| ಗಂಟೆ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸುವುದು ಶಕ್ಯವಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲೆಂಬ
ನೆಪದಿಂದ ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ೭ ಗಂಟೆಗೆ ಹಾಸಿಗೆ
ಯಿಂದ ಏಳುವುದರ ಬದಲು ೫ ಗಂಟೆಗೆ ಎದ್ದರೆ ಯಾವ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವೂ
ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯೂ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ
ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕೆಂಬ ಮನೋನಿರ್ಧಾರವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ
ನೆಪಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕದಿಯಲು ಹವಣಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನು

ಕದ್ದರೆ ಧರ್ಮಪರಿತ್ಯಾಗದ ದುಷ್ಟಲಗಳನ್ನು ಕಡಿಯಲಾರೆವು ; ಅನುಭವಿ ಸಿಯೇ ತೀರಬೇಕಾಗುವುದು.

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವೇ ಎಲ್ಲ ಸಾಧುಗಳ ಗುರಿ. ಸರ್ವದಾ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಹಿತ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದು ಉತ್ತಮ ಸಾಧನೆಯಾದರೂ, ಇದು ಎಲ್ಲ ಸಾಧಕರಿಗೆ ಸಾಧಿಸದ ಮಾತು. ಕುಟುಂಬಪೋಷಣೆಗಾಗಿ ಉಪಜೀವಿಕಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾದುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಆದರೆ ಈ ವೃತ್ತಿಯು ಸ್ವಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರಬಾರದು. ನಿಷಿದ್ಧ ಕರ್ಮಾಚರಣೆಯಿಂದಲ್ಲದೇ ಅನ್ಯಮಾರ್ಗದಿಂದ ಉಪಜೀವನವು ಸಾಗದಂತಾದಾಗ, “ ಸ್ವಧರ್ಮೇ ನಿಧನಂ ಶ್ರೇಯಃ ” — ಎಂದರೆ ಸ್ವಧರ್ಮದಲ್ಲಿದ್ದು ಸಾಯುವುದೇ ಲೇಸೆಂಬುದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮತ. ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾದ ಆಚರಣೆಯೂ ಸ್ವಧರ್ಮ ಪಾಲನಾರೂಪವಾದುದೇ ಸರಿ. ವರ್ಣಧರ್ಮಾನುಸಾರವಾದ ಔಪಜೀವಿಕ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನೂ, ಅನೇಕ ಅಪಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ವರ್ಣಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಋತು ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತಲಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಫಲವನ್ನಾದರೂ ಅವಶ್ಯ ಭೋಗಿಸಬೇಕಾಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದು. ಇನ್ನು ಆಹಾರ ವಿಹಾರಾದಿಗಳಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಕರ್ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೋಕಾಲವು ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಹರಿಸ್ಮರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯಗಳ ಸರಿ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತತ್ತ್ವತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಸ್ಥಿತನಾದ ಭಗವಂತನ ಪ್ರೇರಣಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರ್ವಾವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಜೀವನು ಭಗವಂತನ ಆಧೀನನಾಗಿ ಆತನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡುವವನೆಂಬ ನಿಶ್ಚಯ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವನಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಜೀವದ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವ, ವಿಧಿ ನಿಷೇಧ ರೂಪವಾದ ಭಗವಂತ ಅಜ್ಞೆಗಳೇ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಈ ವಿಧಿ ನಿಷೇಧಗಳಿಂದ ಸಕಲ ಜೀವರೂ ಬದ್ಧರು. ಆದರೂ ಸದನುಸಂಧಾನ

ಯುಕ್ತರಾಗಿ ವಿಧಿ ನಿಷೇಧಗಳ ಆಚರಣೆಯಿಂದ ಜನ್ಯವಾಗುವ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಗಳ ಲೇಪವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಉಪಾಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತವರು ವಿಧಿ ನಿಷೇಧಗಳನ್ನು ಮಾರಿದವರೆನಿಸುವರು. ಇವರೇ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದೇ ಸಕಲ ಸಜ್ಜೀವರ ಗುರಿಯು. ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಎಂದರೆ ಸಾಧನಾ-ವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ, (ವಿಧಿ ನಿಷೇಧಗಳ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ) ಸರ್ವ ಜೀವರೂ ವಿಧಿ ನಿಷೇಧ ಬದ್ಧರೇ ಆದರೂ, (ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಗಳಲೇಪವಾಗದಂತೆ ಕರ್ಮಗಳನ್ನಾಚರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ) ವಿಧಿ ನಿಷೇಧಗಳನ್ನು ಮಾರಿದವರೂ ಆಗಬಹುದು. ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಂತೆ ನಿತ್ಯೇಷ ಸಂಪರ್ಕರಹಿತರಾಗುವುದು ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಗಳಾಗಿ, ವಿಧಿ ನಿಷೇಧಗಳನ್ನು ಮಾರಿದವರೂ ಆಗಬಹುದು. ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಂತೆ ನಿತ್ಯೇಷ ಸಂಪರ್ಕರಹಿತರಾಗುವುದು ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಗಳಾಗಿ, ವಿಧಿ ನಿಷೇಧಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ (ಶಾಸ್ತ್ರ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಮಾರಿ) ಮನಬಂದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನ ಪೂಜೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ನಿರ್ಲಿಪ್ತರಾಗಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಅಜ್ಞಾನದ ಕುಕಲ್ಪನೆಯು. ಕರ್ಮಫಲದ ಲೇಪವಾಗದಿರಲು ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಅನುಸಂಧಾನದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸರು ಹೀಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ :-

ನದಿಯ ಜಲ ನದಿಗಿರೆವ ತೆರದಂ-

ದದಲಿ ಭಗವದ್ದತ್ತ ಧರ್ಮಗ-

ಳುದಧಿಶಯನನಿಗರ್ಪಿಸುತ ವ್ಯಾವರ್ತ ನೀನಾಗಿ, |

ವಿಧಿ ನಿಷೇಧಾದಿಗಳಿಗೊಳಗಾ-

ಗದಲೆ ಮಾಡುತ ದರ್ವಿಯಂದದಿ,

ಪದುಮನಾಭನ ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನೆನೆವುತಿರು ||

ಎನು ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳು ಲಕು

ಮಾನಿನಾಸನಿ ಗರ್ವಿಸನು ಸಂ-

ಧಾನಪೂರ್ವಕದಿಂದ ಸಂದೇಹಿಸದೆ ಡಿನದಿನದಿ |

ಮಾನನಿಧಿ ಕೈಕೊಂಡು ಸುಖವಿ

ತ್ತಾನತರ ಸಂತೈಪ ತೃಣಜಲ

ಧೇನು ತಾನುಂಡನವರತ ಪಾಲ್ಗರೆವ ತೆರನಂತೆ ||

ನದಿಯ ನೀರನ್ನು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಅರ್ಘ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವೆಚ್ಚ ತ್ರೇವೆ; ಸಂತುಷ್ಟರಾಗುತ್ತೇವೆ. ನೀರು ನಮ್ಮದಲ್ಲ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ - ಹರಿಯುವಂತೆ ಹರಿದುಹೋಯಿತು. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಯು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನಿತ್ತಿತು. ಇದರಂತೆ ಭಗವಂತನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಆತನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದು ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸಿದ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನರೂಪವಾದ ಧರ್ಮಚರಣೆಗಳನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗೇ ಅರ್ಪಿಸಿದರೆ, ಅವುಗಳ ಫಲಭಾಗಗಳಾಗದೇ ನಿರ್ಲಿಪ್ತರಾಗುವೆವು. ಪರಮಶಾಂತಿರೂಪವಾದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಹೊಂದುತ್ತೇವೆ. ವಿಧಿನಿಷೇಧಗಳ ಫಲಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಧಿನಿಷೇಧಾದಿಗಳನ್ನು ದುರ್ಲಕ್ಷಿಸಿ ಸಾಧಕರು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅರ್ಥವು ದುರರ್ಥವಲ್ಲವೇ ! ನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮಾನುಚರಣೆಯು ಈ ವಿಧ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಘಟಿಸುವದಿಲ್ಲ. ತಾನು ಮತ್ತು ತನ್ನಿಂದಾಚರಿಸಲ್ಪಡುವ ಕರ್ಮಗಳೂ ಸಹ ಭಗವಂತನ ಅಧೀನವೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಭಗವದ್ಭಕ್ತನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಿಂದ ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಎಂದಾದರೂ ಆಚರಿಸುವನೇ ! ಸರ್ವಥಾ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಸಂಭವಿಸಿದರೆ ಅದು ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅದುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಮನನೊಂದು, ಮುಂದಾದರೂ ಹಾಗಾಗದಂತೆ ಕರುಣಿಸೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಸಾರಿನಲ್ಲಾಗಲೀ ಪಾಯಸದಲ್ಲಾಗಲೀ ಪಾಚಕನಿಂದ ಮುಳುಗಿಸಲ್ಪಡುವ ಕೈ ಸೌಟಿನಂತೆ ಅಧೀನನೂ ಅಸ್ವತಂತ್ರನೂ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಸೌಟಿಗೆ ಈ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲ ಆದರೆ ಭಕ್ತನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯವನ್ನು “ಮಾಡುತ” “ನೆನೆವುತಿರು” ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉಭಯ ವಿಧ ಕರ್ಮ ಸಮರ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಬಹು ಸುಂದರವಾಗಿ

ಮನ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ನಿರೂಪಿಸಿ, ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿರಬೇಕಾದ ಸದನುಸಂಧಾನವನ್ನು ಬುದ್ಧ್ಯಾರೂಢ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಕಲ ಲೌಕಿಕ ವೈದಿಕ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಈ ಅನುಸಂಧಾನದಿಂದ ಅರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ಅವುಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಸ್ವಭಕ್ತನನ್ನು ಸುಖಪೂರ್ಣನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅನುಸಂಧಾನವು ಸಂಶಯಜ್ಞಾನರಹಿತವಾಗಿರಬೇಕು. ಎಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದೂ, ಫಲಸ್ವಾಮಿ ಎಂದೂ, ಆತನಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸುವುದರಿಂದ ಕರ್ಮಬಂಧದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವುದೆಂದೂ ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಆದಕ್ಕೇ ದಾಸರಾಯರು “ಸಂದೇಹಿಸದೆ” ಎಂದರು. “ಮಾನನಿಧಿ ಕೈಕೊಂಡು ಸುಖವಿತ್ತು” ಎಂಬುದರಿಂದ ಅರ್ಪಿಸಿದುದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೂ, ಭಕ್ತರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನರಿತವನಾದ್ದರಿಂದ ಯೋಗ್ಯತೆಗನುಗುಣವಾದ ಪೂರ್ಣ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ಸಂತೈಪ” ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಂಸಾರ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ನಿತ್ಯ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ದೊರಕಿಸುತ್ತಾನೆಂದೂ, ಅಸಾರಗಳೆನಿಸುವ ಹುಲ್ಲು, ನೀರುಗಳನ್ನು ತಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಅವೃತಸದೃಶವಾದ ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಸುವಿನಂತೆ, ಭಕ್ತರ ಅಲ್ಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಫಲರೂಪವಾದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂದೂ ಹೇಳಿ, ಭಕ್ತರ ಮೇಲಿರುವ ಭಗವಂತನ ಕಾರುಣ್ಯವು ಅಪಾರವಾದುದೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಜೀವನದ ಮಹತ್ವವನ್ನರಿತು ತಮ್ಮ ಇಹಜೀವನವನ್ನು ನಿಯಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದ್ದು ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಕವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ವಿಧಿ ನಿಷೇಧಗಳಿಂದ ಬೆದರಿ ಅವುಗಳ ಪಾಲನೆಯು ಅಶಕ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಗಳಾಗದಂತೆ ಜಾಗ್ರತರಾಗಿ, ಭಗವಂತನನ್ನು ನಂಬಿ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಆತನ ಪೂಜೆಯೆಂಬ ಸದನುಸಂಧಾನದಿಂದ ಅರ್ಪಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವನ್ನರಿಯುವುದೂ ಅಷ್ಟೇ ಅವಶ್ಯಕವಾದುದು. ಕರುಣಾ ನಿಧಿಯನ್ನು ಶರಣುಹೊಂದಿ, ವೃಥಾವಾಗಿ ಭಯಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೋಗುವುದು ಸರ್ವಥಾ ಉಚಿತವಲ್ಲ. “ನಿರ್ಭಯಾಃ ಸಂತು ಸಜ್ಜನಾಃ” (ಸಾಧುಗಳು ಭಯರಹಿತರಾಗಲಿ.)

ಓಂ ತತ್ಸತ್

ಶ್ರೀ ಕನಕದಾಸರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿನ

ಒಳಗುಟ್ಟು ಹೀಗಿದೆ

ರಾಗ—ಮಧ್ಯಮಾವತಿ

ತಾಳ—ಅಟ

ಗರತಿ ನೀ ಕರೆದುತಾರೇ ರಮಣಿ

ವ

1 ಬಾಯೊಳಗಿಹಳ 2 ಗಂಡನ 3 ನಿಜತಮ್ಮನ 4 ತಾಯ

5 ಪಿತನ 6 ಮಡದಿಯ 7 ಧರಿಸಿದನ

8 ಸ್ತ್ರೀಯಳ 9 ಸುತನಕೈಯಲಿ 10 ಶಾಪ ಪಡೆದನ

11 ದಾಯಾದ್ಯನ 12 ಮಗನ

13 ಸಾಯಕವದು ತೀವ್ರದಿ ಬರುತಿರೆ ಕಂಡು 14 ಮಾಯಾಪತಿ

ಭೂಮಿಯನೊತ್ತಿ ತನ್ನಯ

15 ಬೀಯಗಾರನ ತಲೆಗಾಯಿದಂಥ ರಾಯನ

ಕರೆದುತೋರೇ ರಮಣಿ

೧

16 ನಾಲಿಗೆ ಎರಡರವನ 17 ಭುಂಜಿಸುವನ 18 ಮೇಲೇರಿಬಹನ

19 ತಂದೆಯು 20 ಇಹಗಿರಿಯನು

21 ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ಕಿತ್ತೆತ್ತಿದ ಧೀರನ 22 ಕಾಳಗನಲಿ

23 ಕೊಂದನ

-
- 1 ಸರಸ್ವತಿ, 2 ಬ್ರಹ್ಮ, 3 ಮನ್ಮಥ, 4 ಲಕ್ಷ್ಮಿ, 5 ಸಮುದ್ರರಾಜ,
6 ಗಂಗೆ, 7 ಶಿವ, 8 ಪಾರ್ವತಿ, 9 ಗಣಪತಿ, 10 ಚಂದ್ರ 11 ಸೂರ್ಯ,
12 ಕರ್ಣ, 13 ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರ, 14 ಕೃಷ್ಣ, 15 ಅರ್ಜುನ, 16 ಹಾವು
17 ನವಿಲು, 18 ಪಿಂಜುಖ, 19 ಶಿವ, 20 ಕೈಲಾಸ, 21 ರಾವಣ,
22 ರಾಮ,

೨೩ ಲೋಲಲೋಚನೆಯ ೨೪ ಮಾತೆಯ ೨೫ ಪುತ್ರ ೨೬ ನಣುಗನ
 ೨೭ ಮೇಲುಶಕ್ತಿಗೆ ಉರವಾಂತು ೨೮ ತನ್ನವರನ್ನು
 ಪಾಲಿಸಿದಂಥ ದಾತನಹ ೨೯ ದೇವನ ಲೋಲಿ ನೀ
 ಕರೆದುತೋರೇ ರಮಣಿ ೨

೩೦ ಉರಿಯೊಳು ಜನಿಸಿದವನ ೩೧ ನಿಜತಂಗಿಯು ೩೨ ಶರಗ ಪಿಡಿದ
 ೩೩ ನಣ್ಣನ ೩೪ ತಂಗಿಯು
 ೩೫ ವರನ ತಲೆಯನು ೩೬ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಧೀರನ
 ೩೭ ಗುರುವಿನೊ ೩೮ ಕುದಿಸಿದನ
 ೩೯ ಶರವ ತಪ್ಪಿಸಿ ೪೦ ತನ್ನದಾಸರ್ಗಿ ಅನುದಿನ ಕರೆದು ವರವನಿತ್ತು
 ಮನ್ನಿಸಿ ಸಲಹುವ
 ಉರಗಗಿರಿಯ ವೆಂಕಟಾದಿಕೇಶವನ ಗರತಿ ನೀ
 ಕರೆದುತಾರೇ ರಮಣಿ ೩

23 ಸೀತೆ, 24 ಭೂಮಿದೇವಿ, 25 ನರಕಾಸುರ, 26 ಭಗದತ್ತ,
 27 ವರಾಹಾಸ್ತ್ರ, 28 ಪಾಂಡವರು, 29 ಕೃಷ್ಣ, 30 ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ,
 31 ದ್ರೌಪದಿ, 32 ದುಶ್ಯಾಸನ, 33 ದುರ್ಯೋಧನ, 34 ದುಶ್ಯಳ,
 35 ಸೈಂಧವ, 36 ಅರ್ಜುನ, 37 ದ್ರೋಣ, 38, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, 39
 ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ (ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರ), 40 ಪಾಂಡವರು.

ಉಗಾಭೋಗ

1 ಹಾರುವನ ಹೆಟ್ಟಬೇಕು ಹಾರುವನ ಕುಟ್ಟಬೇಕು
 ಹಾರುವನ ಕಂಡರೆ ಚಂಪನ್ಯಾಲೆ ಹೊಡೆಯಬೇಕು
 2 ಊರೊಳಗೆ ಆರುಮಂದಿ ಹಾರುವರು.
 ಹಾರುವರ ಹಾರದಂತೆ ಮಾಡೋ ಪುರಂದರವಿಠಲ

1 ಹಾರುವರು = ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿಗಳು 2 ಊರು = ದೇಹ

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಕಾಂತರವರ ಕೃತಿ

[ಇದು ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಯಮಠದ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಕಾಂತತೀರ್ಥ ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರು ರಚಿಸಿದ ನಾಮ. ಇವರು ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರಿಂದ ೧೬ನೆಯವರು]

ರಾಗ—ಸಾನೇರಿ ಅಥವಾ ದರ್ಬಾರು

ಆದಿತಾಳ

ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಗೆ

ನೀ ಪೇಳಬಾರದೆ ರುಕುಮಿಣೀ, ನೀ ಪೇಳಬಾರದೆ ಸತ್ಯಭಾಮಾ ಪ

ಪಾಪಮಾಡುವನೆಂದು ಕೋಪ ಮಾಡದಿರೆಂದು

ನಾ ಪಾದಪದ್ಮಮಕ್ಕೆ ಶರಣೆಂಬೆ ತಾಯೆ

೧

ನಿಮ್ಮ ನುಡಿಗಳಿಂದ ಸಮ್ಮತಿಸುವ ದೇವ

ಸುಮ್ಮನೆ ತಿಳಿಸೆನ್ನ ಹಡದಮ್ಮ ತಾಯೆ

೨

ಎನೋ ಪೇಳಿದನೆಂದು ನೀನೂಪೇಕ್ಷಿಸದಲೆ

ಜಾನಕಿದೇವಿ ರಘುಪತಿಗೆ ತಾಯೆ

೩

ಪಾದ ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಮೋದವ ಕೊಡುವಂಥ

ವೇದವ್ಯಾಸಗೆ ರಮೆ ತಿಳಿಹೇಳೆ ತಾಯೆ

೪

ವಿದ್ಯಾಕಾಂತನ ಮನವಿದ್ದಂತೆ ಒಲಿಯುವ

ಸದ್ವಯಾನಿಧಿ ನಮ್ಮ ನರಸಿಂಹ ತಾಯೆ

೫

“ ಶ್ರೀಪತಿರ್ಮಾನದೋ ನಃ ”

ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ತೀರ್ಥರವರು

(ಶ್ರೀ ಅಡವೀಸ್ವಾಮಿಗಳು)

ಬಹು ಧನ್ಯಳು ನಮ್ಮ ಭೂಮಿದೇವಿ ! ಅ ದೆ ಷ್ಠು|ಮಂ ದಿ
ಮಹಾನುಹಿಮುರಾದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾಳೆ !

ಯಾವ ಮಹಾಪುರುಷರ ದಿವ್ಯಚರಿತೆಯು ಕೇಳುವ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ
ಜ್ಞಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಯೋ, ಯಾರ ನಡೆಯು ಸಜ್ಜನ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೇ
ಸುಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವೋ, ಯಾರ ವಾಣಿಯು ಜಗತ್ತಿನ ಹೃದಯವನ್ನು
ಪರಿಶುದ್ಧಿ ಹೊಂದಿಸಬಲ್ಲದೋ, ಯಾವ ದೊಡ್ಡವರ ಜೀವಿತದ
ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷವೂ, ಸುಜೀವಿಗಳ ಸಂಕಟ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ
ವಿಾಸಲಾಗಿದ್ದಿತೋ ಅಂತಹ ದಿವ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿರತ್ನಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾಳೆ
ನಮ್ಮ ಭಾರತಮಾತೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಆಕೆಯನ್ನು ‘ ಬಹುರತ್ನಾ
ವಸುಂಧರಾ ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಸುಸಂಸ್ಕೃತರು !

ಈಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ಇನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಂದಿಗೂ
ಅಚ್ಚಳಿಯದ ಕೀರ್ತಿವಂತ ಜ್ಞಾನಿಗಳೊಬ್ಬರು ಆಗಿಹೋದರು. ಇಂದು
ಅವರನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡು ತನ್ನೂಲಕ ಪರಮಾತ್ಮನ
ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಸಾದ ಸಂಪಾದಿಸೋಣ !

ಸಿದ್ಧಾಪುರವು ಸವಣೂರು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗ್ರಾಮ,
ಶ್ರೀಬಾಳಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ
ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಪತಿಸೇವಾಪ್ರಾಯಿಣೆಯಾದ ಶ್ರೀಮತಿ
ಭಾಗೀರಥೀಬಾಯಿಯವರು ಅವರ ಸಹಧರ್ಮಿಣಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಪಾಂಡಿತ್ಯದಲ್ಲಿ
ಬಹು ಮೇಲ್ಪಟ್ಟವರಾದ ಶ್ರೀ ಬಾಳಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ
ಮಡದಿಯೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀ ಹರಿಚರಣಾರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಬಹುಕಾಲ
ಸುಖವಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರಿಗೆ ಶ್ರೀ

ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರವರ ದಿವ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿನ ಮರ್ಮವರಿತು ನಮ್ಮ ವಂಶದ ಕೀರ್ತಿಲತೆಯನ್ನು ಶಾಶ್ವತಗೊಳಿಸಿ ಫಲ ಪುಷ್ಪಾದಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಸುಪುತ್ರ ಸಂತಾನವಲ್ಲವೇ ನಮ್ಮ ಗೃಹಸ್ಥ ಧರ್ಮ ಪರಿಪಾಲನೆಯ ಫಲವೆನಿಸಿತು ! ಯಾರನ್ನು ಸೇವಿಸಿದರೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು ! ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ಅವರ ಮನದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ಒಡನೆಯೇ ಆ ದಂಪತಿಗಳು 1 ಮಳಖೇಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಜಯತೀರ್ಥ (ಶ್ರೀ ಟೀಕಾಚಾರ್ಯ) ರನ್ನು ಸೇವಿಸಿದರು. ಇವರ ಸೇವೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥರು ಪರಮಾನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರು. ಸಹಸ್ರಕಿರಣನ ಉದಯವಾಯಿತು. ' ಇನ್ನೇನು ಬೆಳಕು ಸರ್ವತ್ರ ಹರಡಿತು ' ಎಂದು ಧೈರ್ಯ ಕೊಂಡಲು ಅರುಣೋದಯವೇ ಸಾಕಲ್ಲವೇ ? ಉದಯಕಾಲದಲ್ಲಿನ ಸೂರ್ಯ ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಸರಸ್ಸಿನ ಕಮಲಗಳು ವಿಕಾಸ ಹೊಂದಲು ಅನುಕೂಲನಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ ಅಲ್ಲವೇ ! ಅಂತೆಯೇ ಈ ಸತಿ ಪತಿಯರೂ ಹರ್ಷಭರದಿಂದ ಉಬ್ಬಿದವರಾದರು.

ಸೌಭಾಗ್ಯವತೀ ಭಾಗೀರಥೀಬಾಯಿಯವರು ಶ್ರೀ ಟೀಕಾಚಾರ್ಯರವರ ದಿವ್ಯ ವರಪ್ರಸಾದ ಬಲದಿಂದ ಶಾಲಿವಾಹನಶಕ 1೧೮೬ ನೆಯ ಈಶ್ವರ ಸಂವತ್ಸರದ ಶ್ರಾವಣ ಬಹುಳ ಅಷ್ಟಮಿಾ ಶುಭದಿನದಂದು ಪುತ್ರರತ್ನವನ್ನು ಪ್ರಸವಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥ ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರ ಅನುಗ್ರಹವೇ ರೂಪುಗೊಂಡ ಶಿಶುವನ್ನು ಕಂಡ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳು ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರನ್ನು ಬಗೆಬಗೆಯಿಂದ ಕೊಂಡಾಡಿ, ಗುರುವರ್ಮರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಚಿರಕೃತಜ್ಞತೆಗಾಗಿ ಮಗುವಿಗೆ ಜಯತೀರ್ಥನೆಂದೇ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ಯುಕ್ತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಪನಯನ ಮಹೋತ್ಸವವೂ ನಡೆಯಿತು. ತಾವು ದೊಡ್ಡವರಾದರೂ, ಮಗನು ಅದೆಷ್ಟೇ ಮುದ್ದಿನವನಾದರೂ ಗುರುಕುಲವಾಸ ಮಾಡಿಯೇತೀರಬೇಕಷ್ಟೆ ! ಬಾಳಾಚಾರ್ಯರು ಮಗನನ್ನು ಪದವಾಕ್ಯ-ಪ್ರಮಾಣಪಾರಾವಾರಪಾರೀಣ , ಮಹಾ ಮಹೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಬಿರುದಾಂಕಿತರಾದ ಐಜೀ ಅಚಾರ್ಯರವರಲ್ಲಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ

1 ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಾಡಿ ಸ್ಪೇಷಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದೆ.

ಕಳುಹಿಸಿದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಕಂಡು ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು. ಇಂತಹ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದರಲ್ಲವೆ ತಮಗೆ ಕೀರ್ತಿ! ದೇವರದಯೆ ತಮ್ಮಮೇಲೆ ಅಪಾರವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಮನದಲ್ಲೇ ಗುಣಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ವೇದವೇದಾಂತ ಪಾರಂಗತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಆತನ ಅಭ್ಯಾಸ ಪೂರ್ಣವಾಯಿತೆಂದು ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾದೊಡನೆಯೇ ಶಿಷ್ಯನನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ — ‘ಅಪ್ಪಾ’ ನೀನು ಟೀಕಾಕೃತ್ವಾದರ ಪೂರ್ಣಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆಪಾತ್ರ ; ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿರುವೆ, ನೀನನ್ನು ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಿಯಾಗಿ ಬಾಳು. ಬಹುಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರು ನಿನ್ನ ಮೂಲಕ ಖ್ಯಾತರಾಗಲಿ’ ಎಂದು ಹರಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು.

ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥಾಚಾರ್ಯರು ಗುರ್ವಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಯುಕ್ತಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿನಾಹಮಹೋತ್ಸವವೂ ನೆರೆವೇರಿ ಸಹಧರ್ಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಜೀವನ ಸಾಗಿಸತೊಡಗಿದರು. ಹಿರಿಯರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚಳಿಯದೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತ ಸದ್ಧರ್ಮರತರಾಗಿದ್ದರು. ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪುತ್ರೋತ್ಸವವೂ ಆಯಿತು. ಅವರ ಸುಖಾನುಭವ ಹೇಗಿತ್ತೆಂದರೆ ನಿಲುಗನ್ನಡಿಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಕೊಟಿಡಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗು ಮಂಚದಮೇಲೆ ಹಂಸತೂಲಿಕೆಯ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ, ಸಾಧ್ವೀಮಣಿ ಸತಿಯು ಕೋಮಲಪಾದವನ್ನು ಒತ್ತುತ್ತ ತನ್ನದು ವೃದುವಾದ ಕೈಯಾದರೂ ತನ್ನ ಒತ್ತುವಿಕೆಯಿಂದ ಅವರ ಪಾದಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಕ್ಲೇಶಕ್ಕೊಳಗಾದುವೋ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ದೇಹದ ಕೋಮಲವೆ. ಎಂದಮೇಲೆ ಅವರ ಸುಖಜೀವನದ ಆ ಸೊಬಗು ಹೇಗಿರಬಹುದು !

ದೈವಲೀಲೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದುದು. ಒಂದು ದಿನ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ದೇಹಾಲಸ್ಯವಾಗಿದೆ ; ತೂಗುಮಂಚದಮೇಲೆ ಆಯಾಸ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದಾರೆ. ಸತೀ ಶಿರೋಮಣಿಯು ಎಂದಿನಂತೆ ಪಾದಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸುತ್ತಲೂ ನಿಲುಗನ್ನಡಿಗಳಷ್ಟೆ ! ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾದ ಶ್ರೀಪುರಂದರದಾಸರ ಒಂದು ದಿವ್ಯದೇವರನಾನುವು ಕಿವಿಗೆ

ಬಿತ್ತು. ಸಡಗರದಿಂದ ಆಲಿಸಿದರು. ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಆನಂದಬಾಷ್ಪ ಧಾರೆ ಧಾರೆಯಾಗಿ ಸುರಿಯಿತು. ವಿಚಾರಲಹರಿಯು ಹೃದಯದಿಂದ ಉಕ್ಕಿತು. ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಆ ಕೀರ್ತನೆಯ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿನ ಸದ ಒಂದೊಂದೂ ಮಹಾ ವೈರಾಗ್ಯಲತೆಯು ಕುಡಿ. ವಾಚಕರೇ ಕೇಳಿ, ಇದೇ ಆ ನಾಮ-ದಿವ್ಯನಾಮ.

ರಾಗ—ಭೂಪಾಳಿ ತಾಳ—ತ್ರಿಪುಟ

ಗೋವಿಂದ ನಮೋ ಗೋವಿಂದ ನಮೋ ಗೋವಿಂದ ನಾರಾಯಣ ಸ
ಗೋವರ್ಧನಗಿರಿಯನೆತ್ತಿದ ಗೋವಿಂದ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಿಸೋ ಅ.ಪ.

ಮಂಚ ಬಾರದು ಮಡದಿ ಬಾರಳು

ಕಂಚು ಕನ್ನಡಿ ಬಾರವು |

ಸಂಚಿತಾರ್ಥದ ದ್ರವ್ಯ ಬಾರದು

ಮುಂಚೆ ಮಾಡಿರೋ ಧರ್ಮವ

ಅರ್ಥವ್ಯಾರಿಗೆ ಪುತ್ರರಾಗಿಗೆ

ಮಿತ್ರ ಬಾಂಧವರಾಗಿಗೆ |

ಕರ್ತೃಯಮನವರೆಳೆದು ಒಯ್ಯಾಗ

ಅರ್ಥ ಪುತ್ರರು ಕಾಯ್ವರೇ ?

೨

ತಂದು ಬಂದರೆ ತನ್ನ ಪುರುಷನ

ನೊಂದು ಬಳಲಿದಿರೆಂಬಳು |

ಒಂದು ದಿನ ತಾ ತಾರದಿದ್ದರೆ

ಹಂದಿ ನಾಯಂತೆ ಬೊಗಳೊಳು

೩

ಪ್ರಾಣದೊಲ್ಲ ಭೆ ತನ್ನ ಪುರುಷನ

ಕಾಣದೆ ನಿಲ್ಲಲಾರಳು |

ಪ್ರಾಣಹೋಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ

ಜಾಣೆ ಕರೆದರೆ ಬಾರಳು

೪

ಉಂಟು ಕಾಲಕೆ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು
ಬಂಟಿರಾಗಿ ಕಾಯ್ದರು |

¹ ಉಂಟು ತಪ್ಪಿಹೋಗುವಾಗ
ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ಬಾರರು

೫

ಒಡವೆ ಅರಸಿಗೆ ಒಡಲು ಅಗ್ನಿಗೆ
ಮಡದಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಚಲುವಗೆ |
ಬಡಿದು ಬಡಿದು ಯಮನೊರೆಳೆವಾಗ
ಎಡವಿಬಿದ್ದಿತು ನಾಲಿಗೆ

೬

ದಿಟ್ಟತನದಲಿ ಪಟ್ಟವಾಳುವ
ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಚರಣವ |
ಮುಟ್ಟಿ ಭಜಿಸಿರೋ ಸಿರಿ ಪುರಂದರ
ವಿಠಲೇಶನ ಪಾದವ

೭

ತಟ್ಟನೆ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದರು ಮಂಚದಿಂದ. ದೇಹದ ಅಲಸ್ಯವದೆಲ್ಲಿ !
ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದರು ; ಪುನಃ ತೆರಿದರು. ನಶ್ವರ ಸುಖವಿದು
ಸಂಸಾರ ಸುಖ, ಯಾರಿಗೆ ಯಾರಿಲ್ಲ, ಜೀವರಿಗೆ ದೇವರೇ ದಿಕ್ಕು —
ಎಂ ದು ಕೊಂ ಡ ರು. ಬಂಧುಗಳಾಗಿರಗೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಬಾರದು,
ಅವಧೂತನಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೊರಟೇಹೋದರು. ಇನ್ನು
ಜಯತೀರ್ಥಾಚಾರ್ಯರದೆಲ್ಲಿ ? ದೇವರ ಸಂಕಲ್ಪ ರೂಪ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ !

ಕೆಲವು ದಿನಗಳೆದರು. ಒಮ್ಮೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಶ್ರೀ
ಟೀಕಾಚಾರ್ಯರವರು ಸರ್ಪರೂಪದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿದರು.
ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಮಯಸ್ಫೂರ್ತಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಆಗ ಜಯತೀರ್ಥಾ-
ಚಾರ್ಯರು ಹೀಗೆ ಅಂದುಕೊಂಡರಂತೆ ! ‘ಅಹುದು, ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರು
ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿದ್ದು ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ, ನನ್ನ ಅವಧೂತಚರ್ಯೆಯಿಂದ
ಆ ಮಹಾಮಹಿಮರಿಗೇನು ಸಂತೋಷ ? ನನ್ನ ಅಡವಿ ಸಂಚಾರದಿಂದ
ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೇನು ಪ್ರಯೋಜನ ವಿಶೇಷ ? ಮನೆ ಬಿಟ್ಟಿರೇನು ? ಮನಮುಟ್ಟಿ

ಹರಿಯನ್ನರ್ಚಿಸಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಸರ್ವಜ್ಞರ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರವಚನದಿಂದಲ್ಲವೆ
ದೇವತೆಗಳಿಗೂ, ದೇವೋತ್ತಮನಿಗೂ ಸಂತೋಷ ! ಪ್ರವಚನದ
ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು ವೈರಾಗ್ಯ ಸತ್ಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನ. ಅದು ಬಿಟ್ಟು
ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನಾನೇ ಅಲೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥ
ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರಿಗೆ ಸರಿಹೋಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.
ಇನ್ನುಳಿದ ಆಯುಸ್ಸು ಪ್ರವಚನಕ್ಕೇ ಮೀರಿಸಲು' ಎಂದುಕೊಂಡರು.

ವಾನಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಮಲಾಪಹಾರಿಣೀ
ನದಿಯ ದಡದ ಮುನಿವಳ್ಳಿ ಎಂಬುವ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಉರಿನ ಹೊರಗೆ
ಪರ್ಣಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರುಗಳ ವಾಸ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸುಮಧ್ವವಿಜಯ
ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುತ್ತ ಉರಲ್ಲಿ ಮಾಧುಕರೀ (ದೇವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ
ಅನ್ನವನ್ನು ಯಾಚಿಸುವುದು) ಮಾಡುವುದು, ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು,
ಜ್ಞಾನಾಮೃತಪಾನ ಮಾಡಿಸುವುದು, ಇದು ನಿತ್ಯವೃತ್ತಿ. ಈ ರೀತಿ
ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅನೇಕರು ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ವಿದ್ಯಾವಂತ-
ರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೊರಬ ರಾಮಾಚಾರ್ಯರು, ಟೋಣಸೀ
ಬಾಳಾಚಾರ್ಯರು, ಕೌಲಗೀ ನೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರು. ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ
ಅಣ್ಣಯ್ಯಾಚಾರ್ಯರೇ ಮೊದಲಾದವರು ಮಹಾಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದರು.

ಇಷ್ಟಾದರೂ ಏನು ವರ್ಷವಿರಬಹುದು. ಶ್ರೀಶ್ರೀಮದುತ್ತರಾದಿಮಠದ
ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಮತ್ಸರಮಹಂಸ ಪರಿಪ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯವರ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀಸತ್ಯವರತೀರ್ಥಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ
ಅವರಿಂದಲೇ ಸನ್ಯಾಸ ಆಶ್ರಮವನ್ನೂ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುತೀರ್ಥರೆಂಬ ನಾಮವನ್ನೂ
ಪಡೆದರು. ಬಿಡಿ ಸನ್ಯಾಸಿವರರಾಗಿ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ನಡೆದರು. ಸಂಚಾರ
ಕ್ರಮದಿಂದ ಕುಶಾವತೀನದಿಯ ದಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಾದಗೂರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ
ನೆಲೆಸಿದರು. ಸುಧಾಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು
ತಂಡತಂಡ ಶಿಷ್ಯರಗಳು. ಮಠದಲ್ಲಿ ದಿನವೂ ಇನ್ನೂರು ಜನರಿಗೆ
ಭೋಜನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತಂತೆ ! ಅಲ್ಲಿಯಾದರೂ
ಮಠವೆಲ್ಲಿಯದು ! ವೈರಾಗ್ಯಾಧಿಪತಿಯಾದ ಮಹದೇವನ ಗುಡಿಯ ಹೊರ
ಅಂಗಣವೇ ಮಠ. ಪರ್ಣಶಾಲೆಯೇ ಶಿಷ್ಯರ ವಾಸಕ್ಕೆ ಅರಮನೆ.

ಇನ್ನೂ ಇವರ ಮಹಿಮೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಸುಜನರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕೆನ್ನಿಸಿತೇನೋ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ. ಮಹಾಕಾಮ ತಂದೊಡ್ಡಿದ. ಪ್ರಭುಗಳು ಹೆದರಿದರೆ! ತಾಮದ ಆರುಕಾಸಿನ ಸವೆದ ಬಿಲ್ಲೆಯೊಂದನ್ನು ತರಿಸುವುದು, ತಮ್ಮಿಂದಲೇ ರಚಿತವಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಸ್ಮೀತ್ರ ಹೇಳಿ ಅದರಮೇಲೆ ಅರ್ಘ್ಯ ಕೊಡುವುದು, ಅದನ್ನು ಬಂಗಾರ ಮಾಡುವುದು, ಮಾರಿಸಿಬಿಡುವುದು, ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಸುವುದು. ದೇವರಿಗೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸುವುದು ಸಾಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಬಿಡುವುದು. ನೋಡಿದಿರಾ! ದೊಡ್ಡವರ ಚರಿತ್ರೆ ಹೇಳಿಬಿಡುವುದು ನಮಗೆಷ್ಟು ಸುಲಭ. ಅಂತು ನಡೆಯುವುದು ಮಾತ್ರ ಕಷ್ಟ. ಅದಿರಲಿ, ನಮಗೇನು ಅವರ ಆಸ್ತಿಯ ವೈಕಿ? ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅದರ ಫಲ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಸುಧಾಟಿಪ್ಪಣೀ, ತತ್ವಪ್ರಕಾಶಿಕಾಟಿಪ್ಪಣೀ, ಭಾಗವತ ಸಾರೋದ್ಧಾರ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮರಸರಂಜಿನೀ, ಚತುರ್ದಶೀ ಪೋಡಶೀ ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಅವರು ನಮಗಾಗಿ—ಮುಂದಿನ ಭಕ್ತರಿಗಾಗಿ, ಅಮರವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಆಸ್ತಿಗಳು. ಈ ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೇನು ವರಮಾನ? ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ದುಡಿದು ಪಡೆದಷ್ಟು ನಮಗೆ ದೊರೆವ ವರಮಾನ. ಮತ್ತದಷ್ಟು ನಮಗೇ ಲಬ್ಧ! ಇವರು ೧೦೮ ಸಲ ಸುಧಾ ಮಂಗಳ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂತಹ ಮಹಾನುಭಾವರು ಕೇವಲ ಐವತ್ತೇವರ್ಷಗಳು ಪಾರ್ಥಿವ ಶರೀರದಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ನಾಲ್ಕು ಆಶ್ರಮ ಧರ್ಮ ಪಾಲನೆಯ ಮರ್ಮವನ್ನೂ ಲೋಕೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಿದ ಮಹಾತ್ಮರು. ಇಂತಹವರು ಅಪೂರ್ವವೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದೇನಿದೆ?

ಈ ವೈರಾಗ್ಯ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿರತ್ನಾಕರರು ಮಾದನೂರಿನಲ್ಲೇ ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ ೧೭೨೮ರ ಮಾಘ, ಕೃಷ್ಣ ತ್ರಯೋದಶೀ (ಶಿವರಾತ್ರಿ) ದಿನ ಬೃಂದಾವನ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಇಂದು ಉಳಿದಿರುವ ಕ್ಲೇಶವೆಂದರೆ ಅಂದು ಅವರಿದ್ದ ಶರೀರ ದರ್ಶನಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂಬುದೊಂದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾವುದೂ ಅಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಮಹಾಶ್ರದ್ಧಾಳುಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಅಂದಿನಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಯಸ್ಯಪ್ರಚಂಡತಪಸಾ ಶೃತಿಗೀತವೃತ್ತಸ್ತುಷ್ಪೇ ಹರಿಃ
ಕಿಲ ವಶಂವದತಾಮನಾಪ |

ಶ್ರೀಮಧ್ವಸನ್ಮತಪಯೋನಿಧಿಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಃ

ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುತೀರ್ಥಮುನಿರಾಣ್ಮದಮಾತನೋತು ||

ಈ ಮಹನೀಯರು ರಚಿಸಿದ 'ಶ್ರೀರಮಾ ಸ್ತೋತ್ರ ಪಠನೆಯಿಂದ
ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿಯುಂಟಾಗಲೆಂದು ಶಾತ್ಪತ್ಯದೊಂದಿಗೆ
ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಸ್ತೋತ್ರದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಮಹಿಮೆಯಾದರೂ ಹೀಗಿದೆ.

ಈ ಮಹಾನುಭಾವರು ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶಿಷ್ಯರುಗಳಿಗೆ
ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಾ ಮುನವಳ್ಳಿ ಛಾಯಾ ಭೋಗವತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಧುಕರ
ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ವಾಸಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಂಚಾರ
ಕ್ರಮದಿಂದ ಬಂದರು. ಆಗ ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ಸನ್ ೧೮೦೭ ನೇ
ವರ್ಷದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಕಿನ್ನಾಳ ದೇಸಾಯರು ಈ
ಮಹಾನುಭಾವರಿಗೆ ಆತಿಥ್ಯಮಾಡದರು. ಅವತ್ತೇ ತೀರ್ಥ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ
ಅಷರ ಪಂಕ್ತಿಗೆ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಕೂತುಕೊಂಡರು. ಬಹುಪಾಯಗಳಿಂದ
ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗದ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಧೆಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ
ಅನ್ನವು ಹುಳದಂತೆ ತೋರತಕ್ಕರೋಗವು ಈ ಮಹಾನುಭಾವರ ಆತಿಥ್ಯ
ಮಾಡೋಣದರಿಂದಲೇ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ
ಆಲೋಚಿಸಿ ಅವರ ಎಲ್ಲ ಖರ್ಚನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ
ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ಮಾದನೂರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳಕೊಟ್ಟು ಸೇವಾ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಾಲಕ್ರಮದಿಂದ ದುಷ್ಟಾಲವು ಬರಲು ಆ ಅವಧೂತ
ಶಿರೋಮಣಿಗಳು ಇನ್ನು ದೇಸಾಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಖರ್ಚನ್ನು ನಡಿಸುವದು
ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಕೊಂಡರು.

ವಿ ಸೂ. : ೧೮೬೦ರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸತತ್ವ ಗ್ರಂಥಾಲಯ, ಮುಂಡರಗಿ. ಇಲ್ಲಿ
'ಶ್ರೀಮದ್ವಿಷ್ಣುತೀರ್ಥ ವಿರಚಿತ ರಮಾ ಸ್ತೋತ್ರ' ಎಂದು ಪ್ರಕಟವಾದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ
ಶೀ|| ರಾಮಾಚಾರ್ಯ ಮುಂಡರಗಿಯವರು ಬರೆದ ಶಾತ್ಪತ್ಯವನ್ನು ಕೆಲ ಪದ
ವ್ಯತ್ಯಾಸದೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅವರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ
ಗೃಹಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಆ ಮೇಲೆ ಆ ಅವಧೂತ ಶಿರೋಮಣಿಗಳು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನ್ವೀಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಾಮ್ರದ ಸಲ್ಲದ ಘಟ್ಟಾರ್ಧಅಣೆಯನ್ನು ಅರ್ಘ್ಯಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅನ್ವೀಕ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಈ ರಮಾಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ಅಭಿಮುಕ್ತಿಸಿ ಭುಗಾರ ಮಾಡಿ ಎರಡುನೂರು ಶಿಷ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಿ ಪಾಠಪ್ರವಚನವನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷ ಪರ್ಯಂತ ಮಾಡಿದರು.

ಕ್ಷಾಮತೀರಿದಮೇಲೆ ಕಿನ್ನಾಳ ದೇಸಾಯಿಯವರು ಯಾವಜ್ಜನ್ಮ ಸೇವಾ ಮಾಡಿ ಆ ಮಹಾತ್ಮರ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದರು.

|| ಶ್ರೀಮದ್ವಿಷ್ಣು ತೀರ್ಥಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಶ್ರೀ ರಮಾಸ್ತೋತ್ರಂ

ಯಯೈವೇದಂ ಸಚ್ಚಿನ್ನಿರುಪಮನಿಜಾನಂದನಿರತಂ |

ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಪ್ಯಾದೌ ಗುಣಸಮತನೂರಾಪ್ಯ ಸೃಜತಿ ||

ಅವತ್ಯತ್ತಿ ಪ್ರೇಷ್ವಾನ್ ಪದಮಪಿ ನಯತ್ಯಸ್ತವಿಪದಃ |

ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಣೇ ಸಾ ನನು ವಿಜಯತೇ ಮಧ್ಯದಿ ಸದಾ ||೧||

ಅಸದೃಶವಾದಂಥಾ ನಿರ್ದುಷ್ಟ ಜ್ಞಾನಾನಂದದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತವಾದಂಥಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೊಬ್ಬನೇ ಯಾವ (ದಾವ) ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯಿಂದಲೇ ಸಹಿತನಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸೃಷ್ಟಿಗಿಂತ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ - ರಜ - ತಮೋಗುಣರೂಪ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಈ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ತೋರುವ ಚೇತನಾಚೇತನವಾದ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಸಂರಕ್ಷಣಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಸಂಹಾರಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಮತ್ತೂ ತನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರಾದ ಭಕ್ತರಗಳನ್ನು ಸಂಸಾರ ತಾಪತ್ರಯಾದಿ ವಿಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರನ್ನು ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಉತ್ತಮವಾದ ವೈಕುಂಠಲೋಕವನ್ನು ಹೊಂದಿಸುತ್ತಾನೋ

ಅಂಥಾತನ ಅನುಗೃಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರಳಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ
ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಸನ್ನಮುಖ-
ಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಇದು ಪ್ರಮಾಣಸಿದ್ಧನಾದ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥವು. ೧

ಭವಾನೀ ವಾಣೀ ವಾ ಜಲಧಿತನಯಾ ವಾ ಸ್ವಹೃದಯೇ |
ಸ್ವಚಿಂತ್ಯಾಂ ಯನ್ಮೂರ್ತಿಂ ಸತತಮನುಜಿಂತ್ಯಾಪುರಧಿಕಂ
ಸುರಿಸ್ತ್ರೀಷು ಶ್ಲಾಘ್ಯಂ ದಿವಿ ಭುವಿ ಚ ಸೌಂದರ್ಯ ಸುಫಲಂ |
ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಣೀ ಸಾ ನನು ವಿಜಯತೇ ಮಧ್ಯದಿಸದಾ ೨

ರುದ್ರದೇವರ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಪಾರ್ವತಿಯೂ, ಸರಸ್ವತಿಯೂ,
ಸಮುದ್ರಪುತ್ರಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ಕಮಲಾ ಎಂಬ ರೂಪವೂ ತಮ್ಮತಮ್ಮ
ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದಂಥಾ ಸ್ವತಂತ್ರನಾದ ತನ್ನ
ಪತಿಯಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದಂಥಾ ಯಾವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು
ಯಾವಾಗಲೂ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ ದೇವತಾಪ್ರೀಯರಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದಂಥಾ
ಸ್ವರ್ಗಲೋಕ ಭೂಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ತುತೃವಾದ ಸೌಂದರ್ಯರೂಪ
ಉತ್ತಮಫಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಪ್ರೀತಿ
ಪಾತ್ರಳಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು (ಹಿಂದಿನಂತೆ ಅರ್ಥವು) ೩

ಅನಿರ್ವಾಚ್ಯಾ ವಾಚ್ಯಾಪ್ಯಖಿಲನಿಗಮಸ್ಥೈಃ ಶ್ರುತಿಗತ್ಯೈ |
ವಚೋಭಿಸ್ತಾತ್ಪರ್ಯಾತ್ಸಹಸದಿತಿಹಾಸಂ ಪುನರಪಿ
ಅನುಲ್ಲಂಘ್ಯಾ ಲಂಘ್ಯಾಪ್ಯಥ ನಿಜಮುದಾ ಯಾ ಸುಮನಸಾಂ |
ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಣೀ ಸಾ ನನು ವಿಜಯತೇ ಮಧ್ಯದಿಸದಾ ೪

ಯಾವ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು ಸಮಸ್ತ ಪಂಚರಾತ್ರ ಮೂಲ
ರಾಮಾಯಣಾದಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದಂಥಾ ವೇದಗಳಲ್ಲಿದ್ದಂಥಾ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಲೂ
ಮತ್ತು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಭಾರತಾದಿ ಇತಿಹಾಸಗಳಿಂದಲೂ ತಾತ್ಪರ್ಯದಿಂದ
ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯಳಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಇವೇ ರೀತಿ ಇರುತ್ತಾಳೆಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ
ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರದೆ ಇದ್ದಾಳೋ! ಪುತ್ರ - ಮಿತ್ರ - ಕಳತ್ರ - ಕ್ಷೇತ್ರ-
ದ್ರವಿಣಾದಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಧ್ಯಾನಮಾಡುವ

ಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರಳಾಗಿದ್ದಾ ಗ್ಯಾ, ತನ್ನ ಪತಿಯಾದಂಥಾ ಗುಣಪೂರ್ಣನಾದ ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರು. ಕಾರಣ ತನ್ನವರೆಂಬ ಪ್ರೇಮದಿಂದಾ ತನ್ನಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕಂಥಾ ಭಗವತ್ತೇವನನ್ನು ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರ ¹ ಹೊಂದಿಸುತ್ತಾಳೊ ಅಥವಾ ಪಂಚರಾತ್ರಾದಿಗಳಿಂದಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ, ಕೆಲವು ಗುಣಗಳಿಂದ ² ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತಾಳೊ, ಅಂಥಾ ಗುಣಪೂರ್ಣನಾದ ನಾರಾಯಣನ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರಳಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು

೩

ಯಯಾಸುಮುಕ್ತೋ ಮುಕ್ತೋ ಭವತಿ ವಿಸರ್ವೀತಂ ಚ ಭವತಿ
ಯಯಾಸಪ್ರೇಯೋ ಪ್ರೇಯೋ ಭವತಿ ವಿಸರ್ವೀತಂ ಚ ಭವತಿ
ಯಯಾಸಹೇಯಂ ಹೇಯಂ

”

ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಣೀಸಾ ನನು ವಿಜಯತೇ ಮದ್ಧೃದಿ ಸದಾ

೪

ದಾವ (ಯಾವ) ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಕರ್ಮ ಶಾಸಾದಿವಶದಿಂದ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹನಾದ ಜೀವನೂ ಮೋಕ್ಷ ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೋ ಆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಟಾಕ್ಷದಿಂದಲೇ ಪ್ರೀಯವಾಗದಿದ್ದ ವಸ್ತುವು ಪ್ರೀಯವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಗೃಹಣ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರದಿದ್ದ ವಸ್ತುವು ಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಕಟಾಕ್ಷವು ತಪ್ಪಿದರೆ ಮುಕ್ತನು ಮುಕ್ತನಾಗುವದಿಲ್ಲವೋ ? ಪ್ರೀಯವಾದದ್ದು ದ್ವೇಷಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಗ್ರಾಹ್ಯವಾದದ್ದು ತುಚ್ಛವಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಅಂಥಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಹೆಂಡತಿ

೪

ಯಯಾಸಮಾತಾ ಮಾತಾ ಭವತಿ ವಿಸರ್ವೀತಂ ಚ ಭವತಿ |

ಯಯಾಸತಾತಸ್ತಾತೋ ಭವತಿ ವಿಸರ್ವೀತಂ ಚ ಭವತಿ

ಯಯಾಸಭ್ರಾತಾ ಭ್ರಾತಾ ಭವತಿ ವಿಸರ್ವೀತಂ ಚ ಭವತಿ |

ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಣೀಸಾ ನನು ವಿಜಯತೇ ಮದ್ಧೃದಿ ಸದಾ

೫

1 ಯಸ್ಮಿನ್ ನೃಸ್ತೇತಿ ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಹ್ಲಾದರ ವಾಕ್ಯಾನುಸಾರದ ಅರ್ಥವು.

2 ಇದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು.

ಯಾರ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಜನನಿಯಾಗದಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾ-
ಯಿಯಂತೇ ನೋಡುತ್ತಾಳೋ, ಜನಕನಾಗದವನೂ ತಂದೆಯಂತೆ
ಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೋ, ಸಹೋದರನಾಗದವನೂ ಒಂದೇ ಏಕೋದರನಂತೆ
ನೋಡುತ್ತಾನೋ ಆ ಕಟಾಕ್ಷವು ವಿಸರೀತವಾದರೆ ಜನನಿಯು ಜನಕನು
ಸಹೋದರರು ದ್ವೇಷಿಗಳ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಂಥಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ
ಹೆಂಡತಿಯು ೫

ಯಯಾಽಜಾಯಾ ಜಾಯಾ ಭವತಿ ವಿಸರೀತಂ ಚ ಭವತಿ

ಯಯಾಽಪುತ್ರಃ ಪುತ್ರೋ....

,,

ಯಯಾಽನಪ್ತಾ ನಪ್ತಾ....

,,

ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೀ ಸಾ ನನು ವಿಜಯತೇ ಮದ್ಧೃದಿ ಸದಾ

೬

ಪರಬ್ರಹ್ಮಣಿಯ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಜಂಚಲಸ್ವಭಾವದವಳಾದ ಜಾತ್ಯಾ
ವೇಶ್ಯಳಾದ ಸ್ತ್ರೀಯೂ ಹೆಂಡತಿಯಂತೆ ಅತ್ಯಂತ ಹಿತಚಿಂತಕಳಾಗು-
ತ್ತಾಳೋ, ಔರಸಪುತ್ರ ಮೊಮ್ಮಗನಾಗದವನೂ ಮಗಮೊಕ್ಕಳಂತೆ
ನಡೆಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ, ಆ ದೃಷ್ಟಿಯು ವಿಸರೀತವಾದರೆ ಹೆಂಡತಿಯೂ,
ಮಗನೂ, ಮೊಮ್ಮಗನೂ — ಸೂಳೆ; ಸೂಳೆಯಮಗ, ಸೂಳೆಯ
ಮೊಮ್ಮಗ, ಇವರುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ
ಅಂಥಾ ಪರ

೭

ಯಯಾಽರಾಜಾ ರಾಜಾ ಭವತಿ ವಿಸರೀತಂ ಚ ಭವತಿ

ಯಯಾಽಭೃತ್ಯೋ ಭೃತ್ಯೋ

,,

ಯಯಾಽಕಾರ್ಯಂ ಕಾರ್ಯಂ

,,

ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೀ ಸಾ ನನು ವಿಜಯತೇ ಮದ್ಧೃದಿ ಸದಾ

೮

ಯಾರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪಟ್ಟಾಭಿಷಕ್ತನಾಗದವನು ಧರ್ಮದಿಂದ
ಪ್ರಜಾಪಾಲನ ಮಾಡುತ್ತ ರಾಜನೆಂದು ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ,
ಭೃತ್ಯನಾಗದವನು ಚಾಕರನಂತೆ ಸೇವಾಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಅಸಾಧ್ಯವಾದ
ಕಾರ್ಯವು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಆ ಕೃಪೆಯು! ಲೋಪವಾದರೆ

ರಾಜನು ಪ್ರೇತವೆಂಬೆರಡಕ್ಷರದಿಂದ ಸಹಿತವಾದ ರಾಜಶಬ್ದದಿಂದ
ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ, ದೂತನು ದ್ವೇಷಿಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೋ,
ಸುಲಭಕಾರ್ಯವು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಅಂಥಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ
ಪತ್ನಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು ೭

ಯಯಾಃಶ್ಲಾಘ್ಯಃ ಶ್ಲಾಘ್ಯೋ ಭವತಿ ವಿಪರೀತಂಚ ಭವತಿ
ಯಯಾಃವಂದ್ಯೋ ವಂದ್ಯೋ
ಯಯಾಃವಕ್ತಾ ವಕ್ತಾ
ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ ಸಾ ನನು ವಿಜಯತೆ ಮದ್ಭೃದಿ ಸದಾ ೮

ಯಾವ ದಯಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿಂದ್ಯನು ಸ್ತುತ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೋ,
ಅಪೂಜ್ಯನು ಪೂಜ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೋ, ಮಾತನಾಡದವನೂ ವಕ್ತೃವೆನಿಸು
ತ್ತಾನೋ, ಅದು ವಿಪರೀತವಾದರೆ ಸ್ತುತ್ಯನು ನಿಂದ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೋ,
ಪೂಜ್ಯನು ಅಪೂಜ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೋ, ಬಹುಭಾಷಿಯು ಮೂಕನಾಗು
ತ್ತಾನೋ, ಅಂಥಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ.... ೮

ಯಯಾಃವಿಪ್ರೋ ವಿಪ್ರೋ ಭವತಿ ವಿಪರೀತಂ ಚ ಭವತಿ
ಯಯಾಃಜಾಪ್ಯಂ ಜಾಪ್ಯಂ
ಯಯಾಃಸಾಧ್ಯಂ ಸಾಧ್ಯಂ
ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ ಸಾ ನನು ವಿಜಯತೆ ಮದ್ಭೃದಿ ಸದಾ ೯

ಯಾರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಯೋಗ್ಯಧರ್ಮಾನುಚಾರಿಯಾದಂಥಾ
ಭಗವದ್ಭಕ್ತನಾದಂಥಾ ಅಬ್ರಾಹ್ಮಣನೂ ಜಾತಿಮಾತ್ರಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗಿಂತಲೂ
ಉತ್ತಮನಾಗುತ್ತಾನೋ, ಜಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾಗದಂಥಾ ನೃಸಿಂಹಾದಿ
ಮಂತ್ರಗಳೂ ಸುಲಭಜಪಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತವೆಯೋ, ಬಹುಸಾಧನದಿಂದ
ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಸಾಧಾರಣಸಾಧನದಿಂದ
ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಅದೇ ನಿಗ್ರಹರೂಪವಾದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
ಜಾತಿಭ್ರಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೋ, ಜಾಪ್ಯವು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥ
ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ.... ೯

ಯಯಾಸಪಥ್ಯಂ ಪಥ್ಯಂ ಭವತಿ ವಿಸರೀತಂ ಚ ಭವತಿ

ಯಯಾಸಜ್ಞಾತಂ ಜ್ಞಾತಂ

ಯಯಾಸರಕ್ಷ್ಯಂ ರಕ್ಷ್ಯಂ

ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೀ ಸಾ ನನು ವಿಜಯತೆ ಮದ್ಭುದಿ ಸದಾ ೧೦

ದಾವ ನಾರಾಯಣಿಯ ಪ್ರೇಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರೋಗಿಯೂ ವೈದ್ಯನೂ ಬೇಸತ್ತು ವಿಸರೀತವಾಗಲೆಂದು ಮಾಡಿದ ಔಷಧಪ್ರಯೋಗವೂ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಎಂದೂ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸ್ಮೃತಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ, ಸಂರಕ್ಷಕರಹಿತವಾದದ್ದು ರಕ್ಷಿತವಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಅದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪಥ್ಯವೂ ವಿಷವಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದ್ದು ಸಮಯಕ್ಕೆ ತೋರುವದಿಲ್ಲವೋ, ಸಂರಕ್ಷಕರಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನಾಶಹೊಂದುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ.... ೧೦

ಯಯಾಸಬಂಧುರ್ಬಂಧುರ್ಭವತಿ ವಿಸರೀತಂ ಚ ಭವತಿ

ಯಯಾಸಹಂತಾ ಹಂತಾ

ಯಯಾಸಧರ್ಮೋ ಧರ್ಮೋ

ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೀ ಸಾ ನನು ವಿಜಯತೆ ಮದ್ಭುದಿ ಸದಾ ೧೧

ಯಾವ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನಾಪ್ತನು ಆಪ್ತನಂತೆ ಹಿತಚಿಂತಕನಾಗುತ್ತಾನೋ, ಕೊಲ್ಲುವವನು ಕೊಲ್ಲದವನಾಗುತ್ತಾನೋ, ಅಧರ್ಮವೂ ಧರ್ಮರೂಪವಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಅದು ತಪ್ಪಿದರೆ ಬಂಧುವೂ ಅನಾಪ್ತನ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಹಿತಚಿಂತಕನೂ ಕೊಲ್ಲುವ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಧರ್ಮವೂ ಅಧರ್ಮವಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಅಂಥಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ.... ೧೧

ಜನೋ ಯಾಂ ಪ್ರತ್ಯಾಹೇಜನನಸಮಯೇ ಥಾಪಿ ವಿಸದಿ

ಸ್ಮರತ್ಯದ್ಧಾ ನಾಶೇ ನನು ಖಲು ತತೋಽನ್ಯತ್ರ ಸಮಯೇ

ಸ್ಮೃತಾ ಯಾ ಸಂತಾಪಂ ಹರತಿ ಚ ಮುದೈವಾಶು ಪರಯಾ

ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೀ ಸಾ ನನು ವಿಜಯತೇ ಮದ್ಭುದಿ ಸದಾ ೧೨

ಜನರುಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನಗಳು ಬಂದಾಗ್ಯೆ, ಹಡೆಯುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಹಾಳಾಗುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ದಾವ ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಣಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಸ್ಮರಣಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಇದರ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ ದಾವ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು ಪರಮಸಂತೋಷದಿಂದ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ವಿಷತ್ತುಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾಳೋ ಅಂಥಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ.... ೧೨

ಬಹೂಕ್ತ್ಯಾ ಕಿಂ ಸ್ಯಾದಘಟಿತಘಟಿನಾಯಾಂ ಪಟುತರಾ
ಮಹಾಮಾಯಾ ಮೋಹಿನ್ಯಖಿಲಜನತಾಯಾಸ್ತ್ರಿಜಗತಿ
ನಿನೋಷೋನ್ಮೇಷಾದ್ಯಂ ಭವತಿ ಚ ಯಯಾ ಬ್ರಹ್ಮಕಲಯಾ
ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಣೇ ಸಾ ನನು ನಿಜಯತೇ ಮದ್ಭದಿಸದಾ ೧೩

ಹಿಂದಿನ ೯ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ಅನುಭವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲೆಂದು ಈ ಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ಉಪಸಂಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ—

ಬಹು ಮಾತುಗಳಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವು! ಅಸಾಧ್ಯಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಾಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತಕುಶಲಳಾದ ಮಹಾಮಾಯೆಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಜನಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಮೋಹ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾಳೋ, ಗುಣಪೂರ್ಣನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕೃಪೆಯುಳ್ಳ ದಾವ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯಿಂದಲೇ ರೆಪ್ಪಿಹಾಕುವ, ತೆಗೆಯುವ ಕಾರ್ಯವೂ ಆಗುವುದೋ, ಅಂಥಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಪತ್ನಿಯಾದ.. ೧೩

ಅಟಿತು ನಿವಿಧದೇಶಂ ಸರ್ವದಾ ಸಪ್ರಯಾಸಂ
ಪತತು ನಿಖಿಲನೇದಾನ್ ಸಾಂಗಕಾನ್ನಿತ್ಯಮೇವ
ಲುತತು ಸಕಲ ದೇವಾನಾಂ ಪುರಃಪಾಂಸುಮಧ್ಯೇ
ಪಟಲವಿಘಟಿನಂ ಸ್ಯಾತ್ತಾಂ ವಿನಾ ನೈವ ಜಂತೋಃ ೧೪

ಜನರುಗಳು ಬಹುಶ್ರಮದಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಕಲದೇಶವರ್ಯಟನ ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ, ನಿರುಕ್ತ್ಯಾ ದಿ ಅಂಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಯಾವತ್ತೂ

ವೇದಗಳನ್ನು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಠನ ಮಾಡಿದರೂ, ಅನೇಕ ದೇವತಾಗುಡಿಗಳ
ಅಂಗಳದ ಧೂಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡಿದಾಗ್ಯೂ, ಜನರುಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ
ಅಥವಾ ಮೋಕ್ಷವು ಆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಟಾಕ್ಷವಿಲ್ಲದೆ ಆಗಲಾರದು೧೪

ಇತಿ ದೇವೀಸ್ತವಂ ಪುಣ್ಯಂ ಸರ್ವಪಾಪಪ್ರಣಾಶನಂ
ಯಃ ಪಠೇತ್ ಶ್ರುಣುಯಾದ್ವಾಪಿ ಸ ಮುಕ್ತೋ

ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ ೧೫

ಆದಕಾರಣ ಪುಣ್ಯಕೊಡುವಂಥಾ ಸಕಲಪಾಪಪರಿಹಾರಕಳಾದಂಥಾ,
ಆ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಯಾರು ಪಠಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ
ಶ್ರವಣಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಆ ಜನರು ವಿಸ್ತೃತನಿಂದಲೂ ಮತ್ತು
ಸಂಸಾರಬಂಧನದಿಂದಲೂ ಮುಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಷಯ ದಲ್ಲಿ
ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ೧೫

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

ಶ್ರೀಪತಿವಿಠಲದಾಸರವರ ಕೃತಿ

ರಾಗ ಪೂರ್ವಿಕಲ್ಯಾಣಿ

ಅದಿತಾಳ

ಸುಖವಿಲ್ಲ ಸುಖವಿಲ್ಲ

ಪ

ಕಕುಲಾತಿಲಿ ಕಾರ್ಪಣ್ಯವಡುವರಿಗೆ

ಅ ಪ

ಶ್ರೀಧರನಂಘ್ರಿಯ ಸಾದರದಲಿ ಆ—

ರಾಧಿಸದಿದ್ದರೆ ಈ ಧರೆಯೊಳಗೆ

೧

ವಿಪರೀತ ಮಡಿಯಲಿ ಸುಫಲವ ತೊರೆದು

ತಪನ ಮಾಡಿದರಂದ ವಿಫಲವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ

೨

ತಾಪಸವರದ ದಯಾಪರಮೂರುತಿ

ಶ್ರೀಪತಿವಿಠಲನ ಶ್ರೀಪದ ಪಿಡಿಯದೆ

೩

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾವಧೂತರವರ ಕೃತಿ

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ

ಅಟಿತಾಳ

ಬಂದ ಮನ್ಮಾನಸಕೆ

ಪ

ಇಂದಿರೆಯರಸ ಮುಕುಂದ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ

ಅ ಪ

ಥಳಥಳಿಸುವ ನವರತ್ನ ಕಿರೀಟವು
ಹೊಳೆವೋ ಮಕರಕುಂಡಲದ್ವಯವು
ತುಳಸಿ ಮೌಕ್ತಿಕ ವನಮಾಲೆಯಿಂದೊಪ್ಪುತ
ಬಲುತೇಜಸ್ಸಿಗೆ ತೇಜಾಸ್ಪದನಾಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ

೧

ಎಡಬಲದಲಿ ಸತ್ಯಭಾಮೇರಿಂದೊಪ್ಪುತ
ನಲಿದಾಡುತಲೆನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ
ಬಲುಬಲು ವಿಗಡಾಚ್ಛಾ ನಾಂಧಕಾರದ
ಕುಲವನೋಡಿಸಿ ಮತ್ಸುಲದೈವಮೂರುತಿ

೨

ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜನುಮದ ಪುಣ್ಯ ಬಂದೊದಗಿತೋ
ಎಷ್ಟು ಧನ್ಯರೋ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲ
ಎಷ್ಟು ದೇವತೆಗಳು ಎನಗ್ಗರಸಿದರೋ
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರನಾದ ವಿಠಲವ್ಯಾಸ

೩

ವಿಜಯದಶಮಿದಿನದಲ್ಲ

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರವರ ಜನ್ಮದಿನದ ಸವಿನೆನಪಿಗಾಗಿ

ರಾಗ—ದೇಶೀತೋಡಿ

ಆದಿತಾಳ

ತೋರವ್ವ ಲಕುಮಿ ಪ
ವೇಂಕ- ಟಾದ್ರಿನಿಲಯನ ಪಂಕಜನಾಭನ

ಅ ಪ

ವಸುದೇವದೇವಕಿಕಂದ| ಚಿಕ್ಕ
ಶಶಿಮುಖಿಯೊಡನೆ ಆನಂದ
ಪಶುಗಳ ಕಾಯ್ದು ಗೋವಿಂದ| ನಮ್ಮ
ಬಿಸಜನಾಭಮುಕುಂದನಮ್ಮ

೧

ಸಾಮಜರಾಜಗೆ ವರದ| ಬಲು
ಪ್ರೇಮದಿ ಭಕತರ ಪೊರೆದ
ಆ ಮಹಾದಿತಿಜರ ತರಿದ| ನಿ-
ಶ್ಯಾಮನಾಗಿ ತಾ ಮೆರೆದನಮ್ಮ

೨

ಉರಗಗಿರಿಯಲ್ಲಿಪ್ಪ| ಅಂದು
ಮರುತನ ಪೆಗಲೇರಿ ಬಪ್ಪ
ಶರಣಗೆ ವರವಿತ್ತು ತಪ್ಪ| ನಮ್ಮ
ಶಿರಿಮೋಹನವಿಠಲತಿಮ್ಮಪ್ಪನ

೩

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು